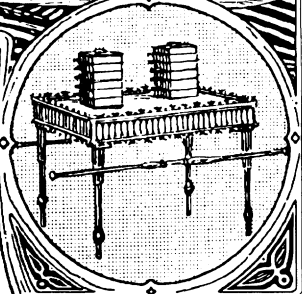
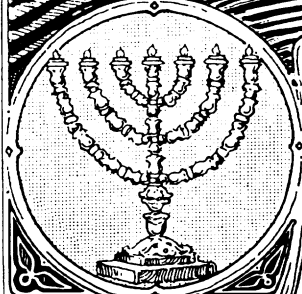
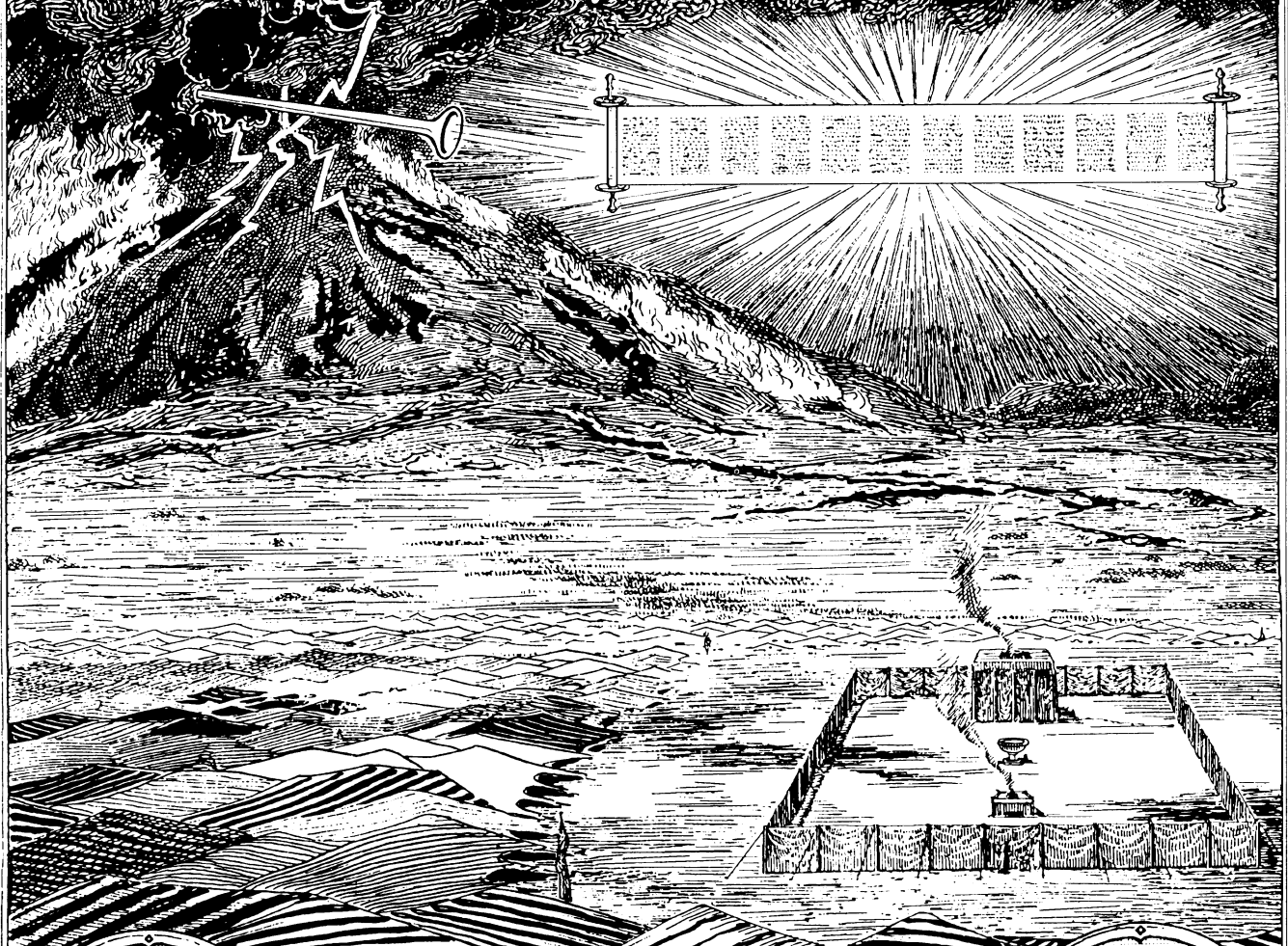

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzył siódmą pieczęć...” „Aleście przystąpili do góry Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, abyście nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz poruszę nie tylko ziemią, ale i niebem (...) Przeto przyjmując Królestwo nie chwiejące się, miejmy łaskę, przez którą służmy przyjemnie Bogu z bojaźnią i uczciwością.” „... Chrystus przyszedłszy Najwyższy Kapłan (...) przez większy i doskonalszy przybytek, (...) znalazłszy wieczne odkupienie.” — Obj. 8:1; Żyd. 12:22, 25, 26, 28; 9:11, 12.

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wychodzi co dwa miesiące. Wydawca Paul S. L. Johnson, 1327 Snyder Avenue, Philadelphia, Pa.,
Prenumerata \$1.00 (5 Złotych) Rocznie.

BOSKIE KIEROWNICTWO W SPRAWACH ŚWIĘTYCH JEGO.

„W rękach Twoich są czasy moje”. Ps. 31: 16 - (P. 1921, 2)

Wpowyższych słowach Psalmista bezwątpliwie mówił o sobie. On poświęcił się Bogu nie tak jak chrześcijanin, lecz mimo to tak zupełnie, jak było możebnym w tych czasach. Wszystkie jego sprawy oddał on w ręce Pańskie, i w wielu i różnych doświadczeniach jego pełnego wypadków życia, ufność jego w Jehowę nigdy go nie opuściła. Król Dawid miał silną wiarę, a jego liczne piękne i dotkliwe wyrażenia są jeszcze do dzisiejszego dnia natchnieniem i błogosławieństwem dla Świętych Pańskich. W największych próbach i uciskach - których miał wiele - jego ufność w Pana trzymała go silnie i trwale. On był jednym z Boskich bohaterów, a imię jego znajduje się w zaszczytnym spisie Apostoła Pawła w 11 rozdz. do żydów.

Lecz możemy przypuszczać, że w specjalny sposób Król Dawid mówił proroczo o Chrystusie, Głowie i Ciele: „ponieważ przez Ducha Świętego, pędzeni, mówili ci święci ludzie” i że to napisano dla „naszego napomnienia na końcu wieków”. (2 Piotra 1:21; 1Kor. 10:6, 11; Rzym 15:4). Psalm, z którego nasz tekst jest wzięty, jest bardzo kosztownym, i stosuje się szczególnie do spłodzonych z Ducha dzieci Bożych. Wiersz 6 daje nam słowa umierającego naszego drogiego Zbawiciela. Święci tego wieku są szczególnie poświęconą klasą, z jasną wiedzą celu ich poświęcenia, w którym to czasie wieku Ewangelii Chrystus i Kościół zostali powołani, aby przygotowali się do tego chwalebnego dzieła, które będzie wprowadzone przez Jehowę.

Wyrażenie „czasy” znaczy tu lata. Biblia mówi o „Czasach Restytucji” o „Czasach Pogan” o „siedmiu czasach karaniu Izraela” pod pogańskimi królestwami. Wyrażenie „czasy moje” znaczyło by „wszystkie moje lata” włącznie z wszystkimi moimi zyskami, używaniem wszystkich moich talentów, sposobności dla służby, podczas tych lat - wszystko co posiadam do

użycia dla Pana podczas mojego poświęconego życia. Jako dzieci Niebiańskiego Króla włożyliśmy wszystko w jego ręce, w ufności, wierze i posłuszeństwie w poświęceniu.

Zaproszeni przez Jehowę stać się członkami Jego rodziny w szczególnym znaczeniu, chętnie przyjęliśmy Jego zaproszenie, uznawając wszystkie rzeczy tego życia za nic i śmiecie, abyśmy mogli tylko otrzymać chwalebna nagrodę od Boga. Uczynił nas nowymi Stworzeniami w Chrystusie Jezusie - zupełnie nowego porządku. Powołał nas z Jego Synem do poziomu życia, do urzędu władzy i chwał, nad wszystkie inne Boskie stworzenie. Dlatego możemy być pewni, że przyjąwszy Jego zadziwiająca propozycję, oddaliśmy się zupełnie w Jego ręce, On udzieli nam ostrożnej uwagi dla naszego uczenia się, rozwijania i przygotowania się do tak wysokiego stanowiska, do którego powołał nas w Chrystusie. On zobowiązał się to uczynić. Upewnia nas, że „wszystkie rzeczy są nasze” ponieważ nadzwyczajnie i przed wszystkimi do Niego należymy.

Tak więc „czasy nasze są w rękach Jego”, Ojcowskich - i On pokieruje wszystkimi sprawami naszego życia dla naszego dobra i zbudowania, aby nas przygotować do chwalebnego stanowiska, do którego nas zaprosił. To jednak nie znaczy, że nasze czasy nie mają być w naszych rękach, abyśmy nie mieli nad nimi żadnej kontroli. My mamy kontrolować nasze przeznaczenie. Pan ani nas nie

zmusza, ani nie zatrzymuje. On pozostawia nam te rzeczy, abyśmy czynili je dla Jego upodobania, gdy staliśmy się Jego. Nasze czasy są w Jego rękach do tego stopnia, że jesteśmy wiernymi do naszego Przymierza, do tego stopnia jak w Nim ufamy. Jeżeli pozwolimy, aby nasza wola nas kierowała, i nie jesteśmy zupełnie posłusznymi i w niewesołej harmonii z Jego wolą; jeżeli życzymy czynić naszą wolę lub sposób i poddawany się choć trochę pod ducha oburzenia, do tego

UMIEJĘTNI I UTWIERDZENI W
TERAŹNIEJSZEJ PRAWDZIE —2. PIOTRA
1:12.

DWUMIESIĘCZNIK

Tom. 6. **STYCZEŃ 1927** No- 1.
A. D. 1927 — A. M. 6055

Boskie Kierownictwo w Sprawie Św. Jego.....	2
Nasze Godło w tym Roku.....	3
Nasze Ósme Roczne Sprawozdanie.....	5
Praca w Biblijnem. Domu.....	6
Izraelici Wieku Ewangelii.....	9
Bereañskie Pytania.....	13
Ciekawe Wiadomości i List.....	15
Spis Przedmiotów do Teraż. Prawdy.....	15-16

„OCZEKUJĄC ONEJ BŁOGOSŁAWIONEJ NA-
DZIEI I EPIFANII CHWAŁY WIELKIEGO BO-
GA I ZBAWICIELA NASZEGO JEZUSA CHRYS-
TUSA.” TYTUS 2:13.

stopnia wychodzimy z Jego rąk; czego wynikiem będzie nasza duchowa utrata i zakrycie uśmiechu Ojcowskiego od nas. Wybór jest nam dozwolony, choć Jego miłująca ręka pójdzie za nami i udzieli potrzebnego karania, aby nas przywrócić, abyśmy nie odchodzili od trzody. Prawdziwe dziecko Boże powinno być ostrożne i czujne aby trzymało się najbliższej Pana, aby żadna ziemską chmura nie odłączyła je od łaski Ojca w żadnej mierze; ponieważ podróżowanie od Boga sprowadza niebezpieczeństwo na życie Nowego Stworzenia, a poddawanie się starej naturze osłabia na przyszłość.

On mając czasy nasze w Jego rękach, pod Jego protekcją, zaczął działać z nami, gdy zupełnie poddaliśmy Mu się w poświęceniu. Tedy daliśmy Mu nasze wszystko, tedy poddaliśmy się i staliśmy się umarłymi dla woli ciała a żywymi dla woli Boskiej. Tedy zaczęło się nowe życie. Choć czas naszego poświęcenia był szczególny czas, gdy przyszlśmy w Pańskie ręce, to jednak niektórzy z nas byli już w Pańskich rękach przed ich poświęceniem. Niektórzy z nas mieli poświęconych rodziców, i z tej przyczyny nasze czasy, gdy byliśmy dziećmi, były w rękach Pańskich, pod Jego nadzorem, protekcją i kierownictwem, w którym znaczeniu dzieci niepoświęconych nie znajdują się. Apostoł Paweł mówi nam, że jeżeli jakkolwiek strona rodziców jest poświęcona, dziecko ich jest pod specjalną opieką Ojca Niebieskiego.

Lecz ta opieka nad dzieckiem trwa tylko tak długo, aż dorośnie do dojrzałego wieku. Jeżeli wtenczas nie poświęci się Panu, Pan nie uznaje je więcej za usprawiedliwione i już nie będzie znajdować się więcej pod opieką i kierownictwem Pana. Jeżeli nie chce oddać się w ręce Boga, nie chce Boga jako kierownika, to też nie życzy sobie, aby Pan, był jego opiekunem i instruktorem.

Wyrażenie „ręka” ma tu bardzo piękne znaczenie. Ręka jest najzgrabniejszym i najpiękniejszym członkiem naszego ciała, i ręce możemy używać w różny sposób. Naszemi palcami możemy dotykać się, i delikatnie i artystycznie itd. Ręka służy nam do wszystkiego. Tak więc gdy Pismo Św. mówi o Boskiej ręce, wyrażenie jest pełne znaczenia. Jehowa jest przedstawiony jako trzymający „wody w garści Swojej.” Iz. 40: 12 . Te wyrażenia wyobrazają wielką zgrabność, moc i majestat Wszemogącego Boga. Jako Jego dzieciom mówi nam: „Oto na dłoniach Swoich wyrysowałem cię” –

Iz. 49: 16. Takie więc jest upewnienie słowa, że wszystkie nasze czasy, korzyści, wszystko co się tyczy nas, są w rękach naszego Ojca - że Jego moc, Jego zgrabność jest ustawicznie nad nami - co jest pełne pociechy i głębokiego znaczenia dla świętych Pańskich, i pokazuje jak zupełnie kontroluje On każdymi okolicznościami, każdym doświadczeniem dla dobra nowych stworzeń; odpierając wszystko szkodliwe, abyśmy otrzymali potrzebne doświadczenie i błogosławieństwa. Jakim błogosławionym jest Jego upewnienie, że nic w naszych życiach nie chybi, aby nie służyło chwalebny celom Boskim dla nas, jeżeli tylko będziemy ufnymi i posłusznymi dziećmi, i jeżeli Jego wola będzie naszą wolą. Z tą myślą, że nasze sprawy są całkiem w Jego rękach i że On łaskawie, mądrze i obficie nas miłuje i ma staranie o nas (Jana 16: 27; 1. Piotra 5: 7) możemy z pełnym upewnieniem wiary postąpić w Nowy Rok, z ufnością, że wszystkie rzeczy pomogą nam ku dobremu, ponieważ Go miłujemy, i według Jego przeznaczenia jesteśmy powołani. Możemy dlatego spuścić się na to, że On będzie nas prowadził i zarządzał naszymi sprawami lepiej niż byśmy sami się o to pytali lub myśleli, jakiegokolwiek będą wypadki tego Roku. To daje nam upewnienie, pokój i radość, gdy wступujemy w Nowy Rok. Dlatego powinniśmy coraz więcej Go miłować, Jego dzieci, i wszystkich, których On życzy sobie abyśmy miłowali. Ostateczny cel Jego nauczania i kierownictwa nami wyrobi, zrównoważy i skryształizuje w nas doskonałą miłość, dlatego bądźmy też gorliwymi w tym roku, aby wyrobić w nas taką miłość, albowiem „Koniec przykazania jest miłość z czystego serca, i sumienia dobrego, i wiary nieobludnej.” 1 Tym. 1: 5. Cztery przymioty Boskiego charakteru są podane w powyższym tekście (1) miłość, (2) moc (czyste serce), (3) sprawiedliwość (dobre sumienie) i (4) mądrość (wiara nieobludna), które powinny być przymiotami chrześcijańskiego charakteru, Mądrość, Sprawiedliwość, Miłość i Moc. Wszystkie te przymioty podtrzymują się, lecz najpiękniejszy z nich jest Miłość; celem pozostałych trzech przymiotów jest rozwój z Miłości, a ostateczna meta rozwinięcia charakteru jest zwierzchnictwo Boskiej Miłości, która jest w harmonii z Mądrością, Sprawiedliwością i Mocą. Boski ostateczny cel względem nas jest, aby wyrobić w nas taki chwalebny charakter. Drodzy bracia i Siostry, zastanówmy się w tym roku nad takim charakterem, współdziałając z Nim w Jego łaskawym zamiarze ku nam.

NASZE ROCZNE GODŁO.

JAKO nasze godło tego roku obraliśmy Rzym. 12:1: „Proszę Was tedy bracia, przez litości Boże, abyście stawiali ciała wasze ofiarą żywą, świętą, przyjemną Bogu, to jest rozumną służbą waszą.”

Jak wszyscy o tym wiemy, nasz umiłowany brat Russell dał podwójne zastosowanie tego ustępu, pierwsze bezpośrednie służące prawdziwemu celowi, drugie pośrednie jako dozwolone napomnienie dla już poświęconych. Bezpośrednio i najprzód ten ustęp jest adresowany do usprawiedliwionych - których doświadczenia

były jedynie z litości Bożych, poczytalne odpuszczenie grzechów i przypisanie sprawiedliwości Chrystusowej - zapraszając ich aby się poświęcili (ofiarowali). Pośrednio możemy użyć ten ustęp jako napomnienie do już poświęconych, aby trwali w ich poświęceniu. Naszym celem nie jest, aby użyć ten ustęp bezpośrednio dla Epifanją oświeconych; ponieważ ci już są poświęceni. Lecz naszym celem jest, aby użyć ten ustęp jako nasze roczne godło, aby wszystkich, zachęcić do wytrwania w ich już uczynionym poświęceniu, nie tylko, że jest to zawsze na czasie, abyśmy byli zachęceni do wytrwania

w naszym poświęceniu do Pana, lecz mianowicie, że zauważyliśmy nieco opuszczenia się od poświęcenia i czynności, i ponieważ wszyscy jesteśmy mniej i więcej w niebezpieczeństwie od pokus „złego dnia.”

Dlatego z miłością chcemy napomnieć naszych drogich współofiarników i współdziedziców owych wielkich i kosztownych obietnic, gdyż wszyscy należymy do jednego Ojca - prosimy was bracia. Z dobrych przyczyn, z powodu naszego wspólnego braterstwa i miłosierdzia Bożego. Bracia powinni z miłością jedni drugich napominać do wypełnienia ich poświęcenia Panu, a w poświęconym stanie jesteśmy otoczeni błogosławieństwem przez miłosierdzie Boże. Jego nauczające miłosierdzia pomagają nam ustawicznie w trudnościach względem Prawdy i błędów. Jego usprawiedliwiające miłosierdzia pokrywają nasze codzienne i godzinne grzechy. Jego poświęcające miłosierdzia pomagają nam w naszych trudnościach i znaszaniu naszego poświęcenia. Jego wyswabdzające miłosierdzia chronią nas od śmiertelnych walk z szatanem i udzielają nam zwycięstwa w naszych walkach. A Jego opatrnościowe miłosierdzia w ciągu dalszym nas podtrzymują i bronią. Za wszystkie te miłosierdzia powinniśmy być wdzięcznymi i je oceniać, i dlatego wiernie wypełniać nasze poświęcenie Panu.

Napomnienie do poświęconych jest dane, aby trzymali swe ciała w służbie Pańskiej. Jak sposobności do służby przychodzą, powinni je wiernie wypełnić z całego serca i siły. Apostoł używa wyrażenia „ciała”, ponieważ ciała nasze są gruntem wszystkiego czym jesteśmy i co posiadamy - jednym słowem naszego czasu, talentów, siły, zdrowia, potrzeb, majątku, wpływu, stanowiska, reputacji, nawet naszego życia. To wszystko powinno być stawione do kompletnego użytku w służbie Pańskiej; ponieważ jest to napomnienie do ofiarowania. Wszystko to jest pod kontrolą woli. Dlatego to napomnienie znaczy oddanie naszej woli Panu we wszystkich sposobnościach służby, a wolą naszą wszystkim czym jesteśmy i co posiadamy, będziemy kierować, aby wypełnić ona służbę. Na to nie ofiarujemy nasze ludzkie prawa nowego stworzenia lub innych, lecz nasze własne. To znaczy, że mamy użyć nasze prawa do prowadzenia Pańskich Epifanicznych celów ku Maluczkiemu Stadku, Wielkiemu Gronu i Młodocianym Świętym mianowicie. To znaczy, że gdzie jest sposobność i zdolność, mamy pomagać Maluczkiemu Stadku w badaniach, mamy rozszerzać i praktykować prawdy Parousyi i Epifanji, mamy współdziałać w pracy przeciwko Kozłowi Azazela, i pomagać Młodocianym Świętym, używając Prawdy do wzrostu ich wiedzy, mamy rozszerzać i praktykować Prawdę, jak również zachęcać usprawiedliwionych z wiary, aby poświęcili się do Młodocianych Świętych. Pośrednio znaczy to, że mamy świadectwo drugim, stosownie zastanawiając się na fakt, że to stało się specjalną pracą dla Wielkiego Grona.

Apostół nadmienia cztery szczególne rzeczy naszych poświęconych czynności. Pierwsza z nich jest wyrażona przez słowo „żywą” to jest żyjącą, energiczną, silną. Innymi słowy **moc** jest przedmiotem charakteru, wyrażonym przez słowo „żywą, „ to jest, aby

ofiara była żywą. To znaczy, że siła samokontroli i cierpliwości ma być użyta, aby każdy ofiarniczy czyn przez który ofiarowanie naszych ciał jest wprowadzone, ukompletować. Dlatego nasza ofiara nie może być obojętną, leniwą, bezskuteczną lub bezcelową, lecz ma być energiczną, pilną, pełną zamiarów, pełna zainteresowania i skuteczną aż do końca. Drugim przedmiotem charakteru naszego ofiarowania Jest świętość - ofiarą **świętą**. Chrystusowa Sprawiedliwość czyni nas zaraz z początku przed Bogiem świętymi, a posiadanie takiego stanu wymaga ustawicznego starania do jeszcze większego podobieństwa Pana, aby być świętym, umarłym dla siebie i świata i żywym dla Boga, a to znaczy Miłość; dlatego świętość jest **Miłość**. A takie stawienie naszych ciał „ofiara świętą” Bogu, znaczy, że napełniamy naszą ofiarę miłością, aby ją pobudzić miłością, aby nią wyrazić miłujące czyny i je wypełnić w miłości. Trzeci przedmiot naszej ofiary jest wyrażony słowem „przyjemną” - godną przyjęcia. Jak w świętości tak i w przyjęciu naszych ofiar, trzeba powiedzieć, że z powodu przypisanej sprawiedliwości Chrystusowej, która przez wiarę czyni nas godnymi przyjęcia ofiarami Bogu; a posiadanie Chrystusowej sprawiedliwości znaczy również ostatecznie, że staramy się coraz więcej być sprawiedliwymi, takimi jakim jest On. Tak więc trzymanie naszego człowieczeństwa ofiarą godną przyjęcia znaczy, że to jest w harmonii z sprawiedliwością, złotą regułą. Musimy uważać że nasza ofiara nie czyni niesprawiedliwości Bogu i ludziom, dlatego ma wychodzić ze sprawiedliwości, ma być sprawiedliwie wykonana i dla sprawiedliwych celów. Na końcu apostoł napomina, ażeby nasza ofiara była rozumną, a to jest w harmonii z poświęconym rozumowaniem, i wyobraża mądrość. Powinniśmy dlatego uznawać wiedzę, wiarę i nadzieję jako części mądrości, ażeby nasze ofiary były rozumne i owocne. Dlatego powinniśmy unikać takich uczynków i czynów, myślenia i mówienia o rzeczach mających łączność z naszymi ofiarami, które przeszkadzały by nam w osiągnięciu dobrych rzeczy. Nasze mowy i czyny powinny również być poddane naszym dobrym wynikom. Wszystkie te rzeczy widzimy, są charakterem Ojca Niebieskiego w Jego przymiotach Mądrości, Sprawiedliwości, Miłości i Mocy.

Takie poświęcenie jest rzeczywiście godne codziennego naszego naśladowania. Niech w tym roku przypominają nam się słowa miłego umierającego brata Jana Edgara: „Odnawiajcie codziennie wasze poświęcenie, i starajcie się codziennie je wypełniać.” Takie wierne staranie wypełnienia naszych ślubów Panu dopomoże nam wielce w cnotach, umiejętności i owocności w służbie, i abyśmy nasze powołanie i wybór uczynili pewnymi. Pomoże to również innym braciom około tych samych linii. Zapewne uczci, zadowolni i ubogaci to Boga i Chrystusa. Coraz więcej będzie to łamać siłę szatana, świata i naszego ciała pokusy, i do pomoże naszym innym ofiarującym braciom. Dopomoże to również Wielkiemu Gronu i Młodocianym Świętym do właściwego rozwijania się i do zwyciężenia pokus i dopomoże to cokolwiek światu, mianowicie w dniu jego nawiedzenia. Są to rzeczywiście silne po-

budki do wypełnienia naszego poświęcenia. Używajmy więc takowych, aby wzbudzić w nas energię z nowym i ustawicznym postanowieniem być wiernymi w wypełnieniu naszych ślubów, być umarłymi dla siebie i świata, a żywymi Bogu. To dopomoże nam wielce w naszym postępowaniu w tej podróży do Niebiańskiego Chanaan, naszego wiecznego mieszkania. „Proszę Was tedy

bracia, przez litości Boże, abyście stawiali ciała wasze ofiarą żywą, świętą, godną przyjęcia przez Boga, rozumną służbę waszą.” Towarzyszący naszemu rocznemu godłu niech będzie hymn numer 208 - Naszą modlitwą i życzeniem w Nowym Roku dla wszystkich braci jest, aby z łaski Pańskiej przeżyli wiernie według naszego rocznego godła i hymnu.

NASZE ÓSME ROCZNE SPRAWOZDANIE.

(P. 26, 182)

Przy tym sprawozdaniu przypomina nam się, co jeden Szwecki brat, który został zwolniony przez brata Russella od pracy Pańskiej w Szweckim biblijnym Domu w 1914 roku i który twierdził często po śmierci brata Russella, że ostatni utracił Koronę, że Maluczkie Stadko opuści świat w 1929 ucząc uniwersalizmu, i który późno w roku 1922 lub rychło w 1923 ogłosił otwartym listem, że my jesteśmy pozaobrazowym Joramem i że jako taki mieliśmy zakończyć naszą pracę i działalność w 1918 w przypuszczalnym jego symbolicznym zabiciu przez nas sześciu braci w Fort Pitt Konwencji. Jeżeli to było by prawdą co on również twierdził, że by od 1918 roku osiem lat czasu i nasza praca przy końcu tego czasu miała by się zakończyć (2 Kron. 21: 16, 17) i że od 1924 rychło aż do 1926 mieliśmy cierpieć i utracić całą pracę, kończąc ją rychło w 1926 roku, to byśmy już nie mieli żadnego udziału w Pracy Pańskiej. Lecz już to blisko rok po tym przypuszczalnym jego czasie, a to co miało już stać się trzy lata temu, jeszcze nie zaczęło się, ani następujące potem usychanie naszej pracy nie zaczęło się. Widocznie ta przepowiednia uszła, nie my! Jesteśmy pewni, że pisarz tych przepowiedzi „usechł”, gdyż stał się uniwersalista. Jego otwarty list jest fałszywym świadectwem w 2-ch znaczeniach. Czas dowiódł, że to nie wypełniło się; i obraz ośmiu małych cudownych dni pokazuje, że to było częścią fałszywego świadectwa przeciwko klasie małego Jezusa w jej doświadczenie przed klerem małego chrześcijaństwa. Podług tego obrazu małych cudownych osiem dni, dwóch fałszywych świadków, co świadczyli przeciwko naszemu Panu przed sanhedrynem, wyobrażają dwie klasy fałszywych świadków - (1) tych co ustnie i (2) tych co przez literaturę, świadczą przeciwko klasie małego Jezusa - przeciwko Epifanią oświeconym Świętym, przed i dla upodobania wodzów lewickich późno w 1922 i rychło w 1923 roku. Tak więc powyżej wspomniany otwarty list był w dwóch znaczeniach fałszywym świadectwem. Cokolwiek może jeszcze przyjść na nas, to jesteśmy pewni, że rewolucyjni lewicy, którzy wierzyli w te fałszywe przypowieści, widzą teraz, że moc Pańska jest nad naszą pracą, którą nam On polecił, a następujące sprawozdanie tego dowodzi.

Jak można zauważyć z sprawozdania, nasza cała praca powiększyła się w tym roku nie we wszystkich zarysach, lecz ogólnie. Dlatego możemy powiedzieć, że praca była większą w 1926 aniżeli w 1925 roku. Musimy także nadmienić, że praca nasza nie jest żęciem ani pokłosiem, lecz głównie kapłańską czynnością przeciwko Kozłowi Azazela, a następnie czynnością ku Młodocianych Świętych. Ten charakter pracy musi być do-

brze spamiętany, abyśmy mogli właściwie zauważyć i ocenić czynności Epifanią oświeconych świętych, których praca składa się najprzód z prowadzenia pozaobrazowego Kozła Azazela do bramy - sprzeciwiając się rewolucji Wielkiego Grona, oddając go przeznaczonemu człowiekowi - odciągając od nich społeczność kapłańską i pozostawiając ich dla Azazela - odciągając od nich wszelką braterską pomoc i łaskę, aż się oczyszczą; a następnie zachęcając godnych do poświęcenia się do Młodocianych Świętych. Nasza praca dlatego nie jest daniem ogólnego świadectwa, jak Lewitów praca. Nasza praca jest ku Lewitom w Prawdzie i w Nominalnym Kościele, ku ludziom, którzy dawają obietnice przyjścia do Młodocianych Świętych. Nasze pole pracy jest dlatego ograniczonym, lecz jest to pracą maluczkiego stadka, która Pan chce, aby była wykonana, której się poszczęści (Iz. 55: 10-13) i nie zostanie spaloną, jak praca wielkiego Grona. (1 Kor. 3: 12-15). Obecny zarys naszej pracy będzie jeszcze przez pewien czas postępować, lecz myślimy, że przed rewolucją w Ameryce, a może już przed rozpoczęciem się rewolucji w Europie, żli lewicy, którzy trzymają ducha między ludem w Prawdzie, zaczną rozpoznawać ich stanowisko przed Panem.

Nasza służba z gazetami nie była tak znaczna. Z wyjątkiem tego co było ogłoszone w gazetach w Jamajce, nie mieliśmy żadnej czynności w tym, w ostatnim roku Lecz oprócz tego niektóre gazety drukowały nasze rzeczy ze Zwiastuna (angielskiego dwumiesięcznika „Herald of the Epiphany”) mianowicie z podwójnego (Double Herald, gdzie wyjawia grzechy Papiestwa i Rządu) z którego jeden Redaktor w Kansas ogłosił wszystko w swoim piśmie. Później wydał te rzeczy z dodatkami pytań w formie książki, która bardzo się rozszerza. Oprócz tego to wszystko co do pracy z gazetami. Nasze strofowanie Janowe i List Eliasza (angielskie pismo i gazetka) nie są chętnie przyjmowane przez przeciętnych redaktorów, ponieważ mogli by mieć kłopot lub utratę finansową, ponieważ gazety są w większości kontrolowane przez wpływ, którego nasze pisma strofują. To właśnie zatrzymuje nas w naszej pracy z gazetami. Nasze prywatne i własne ogłoszenia są większą korzyścią, i zapobiegają zaburzeniom i zerwaniom zebrań.

PRACA W BIBLIJNYM DOMU

Praca w Biblijnym Domu postępuje bardzo dobrze. W tym roku pracowało częściowo siedmiu, czasem sześciu, a czasami pięciu w biurze. Ta sama siostra, co tak wiele pracowała w biurze, była zmuszona przestać z powodu powrotu jej choroby. Jak dwa lata temu

prosiłiśmy braci, aby się modlili za nią, tak samo prosimy teraz. Pan jednak udzielił nam innego do pomocy i praca Pańska postępuje z błogosławieństwem i punktualnie. Brat Jolly pomaga nam w ciągu dalszym w rękopisach naszych angielskich pism i w czytaniu korektach drukarskich, udzielając wielce cenioną i potrzebną usługę. Bracia zboru Filadelfijskiego w ciągu dalszym pomagają w zawijaniu i wysyłkach naszych pism, a obstalunki pocztowe są załatwiane przez pracowników w naszym biurze. Jesteśmy w posiadaniu automobila (do ładunków) przez który nasze regularne wysyłki pocztowe są wożone do poczty, gdy zaś wysyłki pocztowe drugiej klasy, jak gazetki itd. są dla zaoszczędzenia kosztów odwożone do Centralnej Poczty (główniej). Takie ładunki wysyłków pocztowych pierwszej, trzeciej i czwartej klasy, to wszystko czyni jeden brat, który również jest gospodarzem Biblijnego domu. Tak więc dobra praca postępuje.

Nasza korespondencja zabiera wiele naszego czasu, przeciętnie przynajmniej dwa dni w tygodniu. Będąc więcej czynnym jako pielgrzym, musimy naszą korespondencję ograniczać. Nasze bezpłatne wysyłki Prawdy były mniejsze w ostatnim roku, dlatego ta korespondencja zmniejszyła się. Nasze listy są rodzaju interesowego, religijnego i towarzyskiego. Pierwsze i drugie wymagają odpowiedzi, ostatnie nie. Nasze prenumeraty są uznawane na owijaczkach datą. Religijne listy wymagają odpowiedzi do dania rad dla serca i głowy. Lecz czasem otrzymujemy takie listy, jakobyśmy potrzebowali napomnienia i nauki, a czasem takie strofujące nas, jakobyśmy nie bronili lecz atakowali Prawdę. Biedni tacy bracia, że nie mogą tego widzieć, że bronimy Prawdy i wiary świętym podanej. Dlatego na takie listy nie odpowiadamy, bo byśmy tylko czas tracili. Niech ci bracia dobrze zbadają brata Russella tomy, Strażnice, kazania itd. i literaturę Epifanii, to przekonają się, że bronimy Prawdy, a swój czas użyją na dobre rzeczy a nie na bezpodstawowe strofowania nas. Na takie listy nigdy nie odpowiadamy. Szatan chciał by może abyśmy nasz czas na to zmarnowali. Na niektóre przyjacielskie listy, gdzie bracia są odłączeni i na osobności, odpowiadamy, na inne nie, ponieważ się to lepiej podoba Panu, aby ten czas był zużyty na pracę dla Kościoła. Zachęcamy dla tego najwięcej do pisania listów, które by mogły być odpowiedziane na dorady serca lub głowy. Wszystkie listy są czytane tylko przez wydawcę. Statystyka naszych korespondencji znajduje się przy końcu tego sprawozdania.

Praca ochotnicza była większą w wysyłaniu dawniejszych egzemplarzy, a mniejszą w wysyłaniu nowych kopii. To znaczy, że otrzymaliśmy w ostatnim roku więcej nazwisk z adresami na bezpłatne Zwiastuny, niż w poprzednim roku, co dowodzi większy udział braci w tej pracy, z czego się radujemy. Na wszystkie strony możemy widzieć chwalebne wyniki tej pracy, która stopniowo wzrasta. Tysiącom braciom otwierają się oczy. Wierzymy, że wynikiem tej pracy około 10,000 opuściło w ostatnim czasie towarzystwo; ponieważ od 1923, gdy w szóstym małym cudownym dniu małe trzęsienia ziemi zaczęło trząść małym Babilonem, od tego

czasu wodzów lewickich, mianowicie w towarzystwie. Pan widocznie używał skutecznie tę pracę ochotniczą rozszerzania Prawdy.

Nasza ochotnicza praca ku publiczności nieco zmniejszyła się, prawdopodobnie z przyczyny podwyżki pocztowej. Także praca przy kościołach, w rozdawaniu gazetek zmniejszyła się o siódmą część w ostatnim roku. Zachęcamy braci do tej pracy i chętnie możemy udzielić tych gazetek bezpłatnie, gdyż mamy 600, 000 na rękę. Z tej pracy otrzymaliśmy obstalunki na książki i broszurki od ludzi, którzy piszą, że otrzymali gazetki przy ich drzwiach i kościołach. Tak więc ta praca przynosi owoc. Otrzymujemy również listy od ludzi w żałobie, którzy żądają stosownych gazetek („gdzie są u marli” itd.) także od patriotów, którzy piszą po gazetki no. 18 i 23, które otrzymali przy drzwiach. Często pytają się nas skąd otrzymaliśmy ich adresy. Ma się rozumieć, że praca ochotników to czyni. Drodzy bracia i siostry odnowmy naszą gorliwość w tej ochotniczej pracy. Sprawozdanie przy końcu podają angielskie jak i polskie gazetki, między ludem w prawdzie i po zatem. Ufamy dać później sprawozdanie Skandynawskich, Francuskich i Indiańskich gazetek. Niech wodzowie tej pracy ochotniczej zachęcają drugich do gorliwości i dobrych uczynków, ponieważ wiele zależy od tego, jak praca postępuje.

Mającą łączność z powyższą pracą jest ochotnicza praca zbierania abonentów do Teraźniejszej Prawdy (angielskiej i polskiej) i do Zwiastuna (angielskiej). Te pisma wychodzą regularnie i wykonują Boskie poselstwo. Teraźniejsza Prawda karmi domowników wiary nowymi i starymi rzeczami, na chwałę Bożą i budowanie kościoła. Niektóre artykuły są trudne do zrozumienia, lecz częste badanie takowych dopomaga do przeżucia i większych błogosławieństw. Teraźniejsza Prawda w ciągu dalszym broni wiernie Prawdy Parousyi i jej zarządzeń, i dziwimy się, jak niektórzy jeszcze twierdzą, że my ją odrzucamy podobnie jak wodzowie towarzystwa i P. B. I.! Lecz bracia oświeceni Epifanią lepiej wiedzą o tym, że takie twierdzenia są fałszywe. Listy wiernych braci tego dowodzą, których otrzymujemy teraz bardzo wiele, przez które bracia oświadczają się, że z powodu wiedzy Prawdy Epifanii są w stanie oprzeć się rewolucjonistom, stać w wierze i rosnąć w łasce znajomości i służbie. Dziękujemy tym braciom również za ich upewnienie, że pamiętać nas będą w modlitwach swoich Zwiastun (angielski) nie tylko daje pokarm dla niemowląt (początkujących) lecz również daje pokarm dla dorosłych, według upewnienia wielu braci, ponieważ wielu braci w Epifanii abonują to pismo i otrzymują wiele korzyści z tegoż z artykułów, np. o egzystencji Boga i Jego przymiotach. Więcej abonentów Teraźniejszej Prawdy powinno czytać i abonować Zwiastun (Herald), ponieważ pomnożą właśnie błogosławieństwo. Podobnie jak Teraźniejszą Prawdę, tak i Zwiastun wysyłany biednym bezpłatnie. Cena prenumeraty Zwiastuna jest 40c rocznie. Te pisma zmniejszyły się nieco w abonencji w ostatnim roku, lecz biorąc ogólnie i włączając w to inne pisma, jak podwójny specjalny Zwiastun, to cyrkulacja ogólna

była bardzo mało mniejsza ostatniego roku, niż rok przedtem. Gdyby bracia byli gorliwsi w pracy z K. K. K., Orangemen's i Amerykańskimi Mechanikami, mogliby na ich zebraniach więcej tych podwójnych Zwiastunów sprzedać. Niektórzy bracia w Filadelfii pracowali w tym zarzysie pracy z dobrymi skutkami. Statystyka jest na końcu.

KSIĄŻKI I BROSZURY.

Sprzedaż naszych książek i broszur powiększyła się w ostatnim roku nad rok przedtem, który był najslabszym około tej linii. A więc choć radujemy się z tego, że ta praca powiększyła się, to myślimy, że powinna jeszcze więcej się powiększyć. Pewna siostra wstąpiła teraz w pracę kolporterską, używając jej cały czas do tego. Wielu innych braci brało udział w szczególnej pracy od 16. października do 7. listopada sprzedawania książek i broszur (na pamiątkę brata Russella). Strzelcy (tak zwani sharpshooters) również powinni więcej pracować. Drodzy Bracia i Siostry, czy czynimy już wszystko, co powinniśmy około tej linii? Czy nie mogło by wielu z nas wziąć sobie choć pół dnia lub parę godzin w tygodniu do tej pracy, to z biegiem roku wiele byśmy mogli dokonać w pozaobrazowej wtórej walce Gedeona. Zastanówmy się nad tą pracą z modlitwą.

Najwięcej zachęcającym zarysem naszej rocznej pracy jest usługa pielgrzymka, która powiększyła się znacznie w ubiegłym roku. Cztery Generalne Konwencje odbyły się, trzy w Ameryce, jedna w Jamajce, które przyniosły wiele owocu. W innych krajach odbyły się również konwencje, których sprawozdanie damy później. Osobiście pielgrzymi udzielili więcej posług w tym ostatnim roku niż przedtem. W Jamajce jest dwóch więcej pomocnych pielgrzymów, we Francji 3-ch więcej. Z wszystkich stron słyszymy o dobrej pracy tej usługi. Nasza ostatnia wzmianka do braci, mianowicie do mieszkających na wschód od rzeki Mississippi, oddziaływała korzystnie, że bracia żądali więcej tej posługi. Z tego radujemy się. Publicznych wykładów było tyle co w poprzednim roku, a wykładów domowych było więcej, i w liczniejszych udziałach. Podróżowanych przez pielgrzymów mil było więcej, a także więcej wydatków. Lecz myślimy, że więcej pracy może być wykonane około tej linii. Mamy ufność, że bracia w Ameryce będą starali się zarządzać więcej publicznych wykładów około linii Janowego Strofowania, łącznie z posługą pielgrzymką, a ci poza Ameryką około linii Gedeona Wtórej Walki. Wszystkie publiczne wykłady skutkowały dotychczas korzystnie i uczyniły wiele dobrego. Naszym życzeniem jest, aby Pan udzielił więcej siły względem pielgrzymkiej pracy dla wszystkich.

Nasza obconarodowa praca była również bardzo dobrą. W angielskiej Prawdzie z sierpnia 1926 podaliśmy już o naszej podróży do Jamajki. Jeden pielgrzym objeżdżał tam również zbory przez jeden i pół miesiąca, odwiedził wszystkie zbory Prawdy na tej wyspie, i w 22 zborach miał zebrania. Po pierwszym listopadzie rozpoczął drugą pielgrzymką podróż dla interesujących się Epifanią gdzie nie ma zborów. Pan wzbudził również we Francji, brata Lefevre, aby tam przedstawiał Biblijny Epifanijny Dom między Francuskimi

ludźmi, i za pomocą tam gorliwych i zdolnych braci ma dobre powodzenie jako nasz przedstawiciel pracy we Francji. Teraźniejsza Prawda we Francuskim języku jako dwumiesięcznik, była wielkim błogosławieństwem. Lista abonentów wzrasta. Pielgrzymi i Konwencje pomogły również do zainteresowania. We Francji jest bardzo wielki czynny ruch około linii Epifanicznych między tam żyjącymi polskimi braćmi. Większa część Francuskich i Polskich braci we Francji znajduje się w Prawdzie Epifanji a liczba interesujących wzrasta. Praca w Skandynawii i Polsce również ma powodzenie. Powtarzająca się choroba brata Davey w Indiach przeszkodziła nieco pracy, lecz inni się biorą i praca dosyć dobrze tam idzie. Zasyłaliśmy modlitwy, ażeby Pan wzbudził kogoś do niemieckiej pracy, lecz bez skutku. Wielkie rozerwania od towarzystwa między Niemcami zdaje się być wołaniem Macedońskim, lecz musimy czekać na Pana, który w swoim czasie wzbudzi bezwątpliwie tam kogoś do Jego pracy. Módlmy się więc nad całą pracą, drodzy bracia i siostry, nad tą w Ameryce i w obcych krajach.

Nasze sprawozdanie finansowe co się tyczy dochodu i wydatków jest również lepszym; ponieważ ten ostatni rok zaczęliśmy z niedoborem 39,29 dolarów i dokonaliśmy więcej pracy niż w przedostatnim, na początku którego mieliśmy na rękę 2255,46 dolarów w zestawieniu. Jest to prawda, że na początku tego roku mamy większy niedobór niż w przeszłym roku, to jednak otrzymaliśmy w ostatnim roku 2315,70 dol. więcej niż rok przedtem. Dlatego widzimy, że nasze dochody znacznie się powiększyły. Naszym celem nie jest nagromadzić zysków materialnych, lecz aby użyć wszystko jak najmądrzej w pracy Pańskiej. W trzech z ośmiu lat mieliśmy niedobór, z których największym był rok 1920, kiedy na zapoczątkowanie głównej pracy było wiele wydatków do publicznej pracy itd. Wiemy teraz z doświadczenia, że gdy na zapoczątkowanie niektórych lat było więcej gotówki na rękę, to jednak to było zużyte w tym roku. Wszystko to pokazuje Pański nadzór nad Jego pracą.

Nasze sprawozdanie jest czwarte z największych a piąte z najmniejszych. W całości jest większym od poprzedniego roku. Dlatego mamy przyczynę do dziękowania i radowania się, mianowicie ze strony tych, co pracowali, a także przyczynę, aby inni zezgaminowali się i poprawili się w tym roku, ponieważ wyniki naszej pracy są przyczyną mniejszości oświeconych Epifanią świętych. Do tego pomyślimy sobie o odpowiedzi naszego drogiego brata Russella na pytanie, „czy większość ludu Bożego znajdzie się w wielkim gronie?” Jego odpowiedź była: iż bezwątpliwie większość z nich będzie we Wielkim Gronie, ponieważ większość nie ofiaruje.” Z naszej obserwacji musimy to samo powiedzieć, że większość Epifanią oświeconych Świętych nie ofiaruje dosyć. Czy to znaczy, że gdy doświadczenie przejdzie, że większość Epifanią oświeconych Świętych będzie objawiona jako Wielkie Grono? Lepiej będzie, aby każdy z nas się trzeźwo zezgaminował odnośnie własnego stanowiska i czynności. Niech Pan błogosławi takie to zastanowienie i taką egzaminację dla Jego chwały a naszej korzyści.

Podajemy nasze sprawozdanie z wyjątkiem owych ze Skandynawii, Francji i Indyi.

ZESUMOWANIE PRACY EPIFANIJNEJ.

Nasza Korespondencya:

Otrzymanych listów i pocztówek	-	-	4,525
Wysłanych listów i pocztówek	-	-	1,769

Cyrkulacya Literatury:

Wysłanych kopji Terażniejszej Prawdy	-	21,233
Przenumerata kopji Terażniejszej Prawdy	-	17,695

Razem wycyrkulowanych kopji Ter. Prawdy	38,922
Przenumerata kopji Herald (Zwiastuna)	- 10,223
Sprzedanych kopji podwójnych Zwiastunów	- 9,845

Wszystkich razem wycyrkul. Zwiastunów	-	20,068
Wycyrkulowanych gazetek Zwiastunowych	639,000	
Wycyrkulowanych broszur o „Piekło”	-	815
Wycyrkulowanych broszur o „Spirytyzmie”	-	585
Książek „Po śmierci co?”	-	550

Tomów, broszur, Pytań itd.	-	-	-	238
----------------------------	---	---	---	-----

Pielgrzyska usługa.

Pielgrzymów stałych 7, czasowych 7	-	-	14
Podróżowanych mil	-	-	38,272
Zebrań domowych	-	-	881
Biorących w nich udział	-	-	13,529
Publicznych i półpublicznych zebrań	-	-	19
Biorących w nich udział	-	-	4,949

Finansowe Sprawozdanie.

Fundusze, dary, abonencya itd.	-	-11,817.10 dol.
Za sprzedaż książek i broszur	-	370.04 dol.

Całkowity dochód	-	-	\$12,187.14
Koszta pielgrzymów i Konwencyi	-	-	1,524.95 dol.
Koszta biurowe, literatury i niedobór zeszłego roku	-	-	10,764.05 dol.
Całkowity rozchód	-	-	\$12,289.00

Pozostaje niedobór	-	-	-	\$ 101.86
--------------------	---	---	---	-----------

IZRAELICI WIEKU EWANGELII.

1. Moj. 29:31-30:25;35:16-18; 4. Moj. 1:1-2:34; 26:1-50 (P. 1923, 117)

WSZYSTKIM nam wiadomo o tym, że charaktery figur bywają często używane do wyobrażenia rozmaitych pozafigur, jak naprzykład Ezaw użyty jest do wyobrażenia drugorzędnych klas wybranych: (1) Nominalnego Cieleśnego Izraela (Rzym. 9:10-13); (2) Nominalnego Duchowego Izraela (Iz. 63:1-6; Abd. 1:21); i (3) Wielkiej Kompanii (Żyd. 12:16, 17). Jakub stanowi drugi taki przykład i wyobraża (1) rzeczywistego cielesnego Izraela (Abd. 10-18, (2) rzeczywistego duchowego Izraela. (Rzym. 9:10-13) Zasada ta stosuje się do żon Jakuba, Lii (znużona) i Racheli (owca); pierwsza wyobraża (1) Nominalnego Cieleśnego Izraela i jego obietnice, oraz (2) Nominalnego Duchowego Izraela i jego obietnice, podczas gdy Rachel wyobraża (1) rzeczywistego Cieleśnego Izraela i jego obietnice, oraz (2) rzeczywistego Duchowego Izraela i jego obietnice. (Ruty 4:11; Jer. 31:15; Mat 2:18; Z. 81-1-7, Uwagi Bereańskie). Biorąc Liję i Rachelę, jako wyobrażające lud Boży Wieku Ewangelicznego i jego obietnice, znajdujemy pewne bardzo ciekawe rzeczy wyobrażone w 1. Moj. 29:31-30:25; 35:16-18. W opowiadaniach tych Jakub przedstawia Sługi Prawdy, dając Słowem Bożem życie (1 Król. 17:17-24) dobrym poczynaniom pomiędzy nominalnym i rzeczywistym ludem Bożym w ciągu Wieku Ewangelicznego. Założenie opowiadania zaczyna się od ucieczki Jakuba od Ezawa, które wyobraża, jak służy Pańscy podczas i tuż po Żniwie Wieku Żydowskiego uciekli od prześladowców Cieleśnego Izraela. Laban przedstawia przewodników, „duchowieństwo”, między nominalnym ludem Bożym w ciągu Wieku Ewangelicznego. Jako Jakub służył wiernie Labanowi, tak prawdziwi służy Boży pomiędzy Żniwami służyli przewodnikom Nominalnego Duchowego Izraela. Jak Jakub służył Labanowi za Rachelę, lecz przez oszustwo otrzymał wpierw Liję, tak prawdziwi służy Boży spodziewali się zostać połączonymi z obietnicami i rzeczywistym ludem Bożym, za uzyskanie owoców w służbie,

lecz zostali oszukani i przyłączeni wpierw do obietnic nominalnego ludu Bożego, aby z tymi uzyskali owoce w służbie, lecz zostali oszukani i przyłączeni wpierw do obietnic nominalnego ludu Bożego, aby z tymi uzyskali owoce w służbie. Dopiero później zjednoczeni zostali z obietnicami i z rzeczywistym ludem Bożym, który jednak pozostał nierodzajnym, o ile to dotyczy wydania owocnego ruchu prawdziwego ludu Bożego, jako takiego, dopóki aż w roku 1846 oczyszczenie świątyni zostało ukończone, kiedy to rozpoczął się początek takiego ruchu (Józef). Bala (bojaźliwa) dziewczka Racheli, zdaje się wyobrażać zbiór ludu chrześcijańskiego i prawd zawartych w pozaobrazowej Racheli, lecz zmieszanych pewnymi błędami; podczas gdy Zelfa (padająca) wyobraża pewne częściowe prawdy, które zboczyły i oderwały się od tych nauk, jakie były wybitne między nominalnym ludem Bożym, i które zbliżyły się bardziej do prawd rzeczywistego ludu Bożego.

(2) Z Lii Jakub miał sześciu synów i jedną córkę; z Bali dwóch synów; z Zelfy dwóch synów i z Racheli dwóch synów. Zapatrując się na to z punktu widzenia Wieku Ewangelicznego, a nie z punktu przedstawionego w 1Moj. 49, przekonujemy się, że historia początku ruchów, z których klerykaliści później porobili sekty, z wyjątkiem tylko pozaobrazowego Józefa i Beniamina, dana nam jest w spłodzeniu dzieci Jakubowych. Jakubowe płodzenie dzieci wyobraża rozpoczynanie przez prawdziwe służy pewnych dobrych ruchów w ciągu Wieku Ewangelicznego, podczas gdy narodzenie się jego dzieci, z wyjątkiem Józefa i Beniamina, wyobraża sekciarskie ludy i systemy rozwijające się z dobrych ruchów, rozpoczętych przez Wiernych. Podajemy poniżej listę synów Jakuba, obrazowych i pozaobrazowych w chronologicznym porządku ich urodzenia, dla dodania jasności tak figury i pozafigury:

Ruben: Greko-Katolicy i ich Kościół;
 Symeon: Rzymsko-Katolicy i ich Kościół;
 Lewi: Luteranie i ich Kościół;
 Juda: Zwingljo-Kalwiniści i ich Kościół;
 Dan: Baptyści i ich Kościół;

Neftali: Serweto-Socjanie (Unitario-Uniwersaliści i ich Kościół;

Gad: Episkopalianie i ich Kościół;

Aser: Metodyści i ich Kościół;

Isaszar: Chrześcijanie (Campbellici) i ich Kościół.

Zabulon: Adwentyści i ich Kościół;

Józef: Oczyszczoną Świątynią, Maluczkie Stadko.

Beniamin: Wielka Kompania;

Dyna: Zwolennicy W.T.B. i T.S. i ich Kościół.

(3) Jeżeli tak się zapatrujemy, to opowieść stosunku Jakuba do jego żon, dzieci i do Labana daje nam historię pewnych widoków nominalnego i rzeczywistego Kościoła Wieku Ewangelicznego.

(3) Jeżeli tak się zapatrujemy, to opowieść stosunku Jakuba do jego żon, dzieci i do Labana daje nam historię pewnych widoków nominalnego i rzeczywistego Kościoła Wieku Ewangelicznego.

(4) Chociaż bardzo spokrewniony z powyższym, pogląd na 12 pokoleń podany w 4. Moj. 1 i 2, jest nieco odmienny; częściowo dlatego, że na pokolenie Lewiego zapatruje się zupełnie z innego punktu widzenia; częściowo dlatego, że Efraim i Manases nie byli ani spłodzeni przez Jakuba ani porodzeni przez żadną z jego żon, a częściowo dlatego, że Dyna wcale nie wchodzi do obrazu w 1. Moj. Aby zrozumieć założenie rzeczy w 1Moj., musimy pamiętać, że według świętego Pawła wzmianki o tej księdze w 1. Kor. 10:1-14 i Żyd. 3:14:3, daje nam ona dwójaki obraz, co również wykazany jest (1) przez podwójną wzmiankę, wyliczanie i porządek pokoleń i ich hetmanów 4Moj. (1) 1:2-46; (2) 2:3-34; (2) przez podwójne oderwanie Lewitów od Izraelitów 4. Moj. (1) 1:47-53; (2) 3:6-13; i przez podwójną wzmiankę służby trzech grup Lewitów – 4. Moj. (1) 3:25, 26, 31, 36, 37; (2) 4:4-15, 24-28, 31-33.

(5) Według drugiej wzmianki świętego Pawła księga ta odnosi się do całego Wieku Ewangelicznego, a podług pierwszej do Końców Wieków, osobiście do Końca Wieku Ewangelicznego. Brane z pierwszego punktu widzenia, wyliczanie dwunastu pokoleń w rozdziałach pierwszym i drugim wyobraża **opis** rozmaitych wyznań aż do Kościoła Adwentyistów włącznie, podczas gdy słowa odnoszące się do synów Lewiego wyobrażają tutaj poczytalnie Usprawiedliwionych w ciągu Wieku Ewangelicznego jako całość, albowiem nie było tam wtenczas Wielkiej Kompanii jako takiej, chociaż były tam jednostki (1. Kor. 5:5), które w zmartwychwstaniu umieszczone będą w Wielkiej Kompanii. Dopiero na jakiś czas po roku 1829-ym typy wywierały **wyraźny nacisk** na jednostki Wielkiej Kompanii jako obecne (jak to widzimy w wypadku Głupich Panien i Elizeusza), chociaż jeszcze nie ukazały się w odniesieniu do Klasy - która to rzecz zaczęła się dopiero w jesieni roku 1916-go. Dlatego, aby nam dać drugi pozafiguralny widok, obraz w pewnych miejscach jest podwójny; a w drugim pozaobrazowym widoku te 12 pokoleń wyobrażają ten lud w 12 wyznaniach, które nie poświęca się, lecz trzymają się do pewnego stopnia Okupu i Sprawiedliwości, i które tworzą przejściowy obóz, to jest obóz wypełniający okres pomiędzy Wiekiem Ewangelicznym a Wiekiem Tysiąclecia; podczas

gdy synowie Lewiego wyobrażają Maluczkie Stadko i Wielką Kompanię. (Mal. 3:2-4) Jeżeli tego podwójnego obrazu nie trzyma się w pamięci, człowiek będzie bez steru i kompasu wśród burz i bałwanów, szukając przystani Prawdy w sprawie symbolów Przybytku na Puszcy. Nasi bracia w Towarzystwie błędzą tak bardzo w sprawie Przybytku, poczytalnego usprawiedliwienia itd. - jak wykazuje Strażnica - ponieważ przeoczą oni ten podwójny obraz i widzą tylko jeden - obraz ukończony pod koniec wieku.

(6) Widzimy, że w 4. Moj. 1 i 2 porządek pokoleń nie jest dany tak, w jakim porządku urodziły się dzieci Jakuba. Różnica zdaje się być skutkiem następujących przyczyn: porządek czasu urodzenia wyznań, oraz ruchów Maluczkiego Stadka i Wielkiej Kompanii, jako takich przedstawiony jest w porządku urodzenia się synów Jakóbowych, podczas gdy porządek użycia, charakteru, znaczenia lub stosunku zdaje się być podany według tego porządku, w jakim wspomniane są dwanaście pokoleń w 4. Moj. 1 i 2. Co więcej jeszcze, Kościoły Kongregacyjny i Świętości wchodzi do obrazu 4. Moj. 1 i 2, podczas gdy brak ich w 1. Moj. 29, 30 i 35 - Kościół Kongregacyjny (w przeciwieństwie do P'20, 41, par. 4) zaliczony jest do Kościoła Zwinglo-Kalwinistycznego. Z drugiej strony, Maluczkie Stadko i Wielka Kompania wyobrażone są w powyżej przytoczonych ustępach przez Józefa i Beniamina, a z drugiej strony przez Lewiego, w drugim obrazie w 4. Moj. 1 i 2. Z wyjątkiem sprawy grupy trzech pokoleń ku wschodowi i grupy trzech pokoleń na południe, wymienionych w odwrotnym porządku, nie ma różnicy w porządku przytoczenia ich w dwóch poszczególnych rozdziałach. Podajemy tutaj, co uważamy jako porządek pozafiguralnego rozdziału. (1) Juda - Prezbiterianie, (2) Isaszar - Chrześcijanie, (3) Zabulon - Adwentyści, stojącej obozem ku wschodowi Przybytku Pozafiguralnego bronią, jako ich centralnego widoku Planu Bożego, idei Mocy, pierwszego przymiotu Bożego, jaki się jasno ukazał. (4) Ruben - Grecko-Katolicy, (5) Symeon - Rzymsko-Katolicy, (6) Gad - Episkopalianie, stojący obozem ku południowi Pozafiguralnego Przybytku bronią, jako ich centralnego widoku Planu Bożego, idei Mądrości, drugiego przymiotu Boskiego, jaki się ukazał. (7) Efraim - Luteranie, (8) Manases - Kongregacjoniści, (9) Beniamin - lud Świętości, stojący obozem ku pomocy Pozafiguralnego Przybytku bronią, jako ich centralnego widoku Planu Bożego, idei Sprawiedliwości, trzeciego przymiotu Bożego jaki się ukazał. (10) Dan - Baptyści, (11) Aser - Metodyści. (12) Neftali - Unitario-Uniwersaliści, stojący obozem ku zachodowi Pozafiguralnego Przybytku bronią, jako ich centralnego widoku Planu Bożego, idei Miłości, czwartego przymiotu Bożego, jaki się ukazał. Pod nazwą Kościoła Świętości grupujemy oprócz innych następujące sekty Kwakrów, Irwingitów, Sanktyfikacjonistów, Mormonów, Christian Alliance'ystów, Dowie'tystów itd. Innymi słowy grupa ta obejmuje wszystkie fanatyczne sekty, które kierują się raczej uczuciem aniżeli słowem Bożem. Z powodu tego ich szczególnego charakteru Jakub, typ rzeczywistych

sług Prawdy, nie jest przedstawiony jakoby spłodził ich symbol, pod obrazem Beniamina w opisie 1Moj., chociaż Benjamin zdaje się wyobrażać ich w 4Moj. Rozwinęły się one raczej z ducha błędu aniżeli z ducha Prawdy, dlatego nie mają pozaobrazowego Jakuba jako swego ojca.

(7) Możemy się domyślić, że kapitanowie tych pokoleń (4. Moj. 1:5-18) w każdym wypadku reprezentują przywódców (nie jednego, lecz pewną liczbę) w każdym z tych rozmaitych wyznań. Przywódcy ci zaiste pomagali Jezusowi i Kościołowi (Mojżeszowi i Aaronowi) opisać, (policzyć, „nazwać,” czyli policzyć „ich wieże,” Ps. 42:12, to znaczy opisać najsilniejsze prawdy, wieże, Kościoła), rozmaite sekty, których oni byli przywódcami. Przywódcy ci nie są reformatorami, jak Luter, Kalwin, Menno itd., którzy rozpoczęli jakieś ruchy; ci ostatni bowiem pochodzą z pozaobrazów Jakuba; ci poprzedni zaś (przywódcy) są tymi, którzy tworzą sekty z tych ruchów.

(8) Gdy mamy Wiek Ewangeliczny w pamięci, dwaście pokoleń przedstawiają nam wszystkich wyznających Chrześcijan, podczas gdy pokolenie Lewiego zawierające Kapłanów i Lewitów, przedstawiało poczytalnie Usprawiedliwionych i Poświęconych. Staje się to bardzo widocznym, jak nauczał nasz drogi Pastor: (1) z zastosowania przez świętego Pawła faktów z księgi 4 Moj. (Żyd. 3:1 do 4:3) do wyznawców Kościoła Chrześcijańskiego przez cały Wiek Ewangeliczny; (2) z faktu, że nie było Lewitów w znaczeniu Wielkiej Kompanii w ciągu Wieku Ewangelicznego, aż blisko do Czasu Końca; (3) z faktu, że aż do roku 1916 - go wszystkie nowe stworzenia traktowane były przez Boga jako Kapłani, i (4) ponieważ pozaobrazowi Lewici przed końcem Wieku byli poczytalnie Usprawiedliwionymi wyznawcami; albowiem oprócz Kapłanów oni tylko wypełniali służbę Świętych. Dlatego co jest powiedziane o Lewitach w początkowych rozdziałach 4. Moj. ma podwójne zastosowanie: (1) do poczytalnie Usprawiedliwionych w ciągu Wieku i (2) do Wielkiej Kompanii pod koniec Wieku. Z tych dwóch punktów widzenia możemy jedynie z jednej strony uzgodnić słowa świętego Pawła w Żyd 3:1 - 4:2, a z drugiej symboliczne fakty z księgi 4Moj. w sprawie Lewitów - z historią Kościoła Ewangelicznego, rzeczywistego i Nominalnego: (1) w ciągu Wieku i (2) pod koniec Wieku. Dlatego „on sługa” miał słuszność w „Cieniach Przybytku, „ gdy nauczał, że Lewici wyobrażają usprawiedliwionych wierzących, w odróżnieniu do poświęconych wierzących, oraz gdy nauczał w Strażnicy od roku 1907-go, że Lewici wyobrażają Wielką Kompanię; jak również miał on słuszność nauczając w Tomie VI, że dla celów Tysiąclecia Lewici wyobrażają Świętych Starego Testamentu itd., albowiem nie ulega wątpliwości, że księgi 4 Moj. symbolizują również sprawy Tysiąclecia. Jedynie tylko ważki pogląd, nie biorąc pod uwagę pewnych słów Pisma i Faktów, jako też zdrowego rozumu, popycha niektórych z Ludu Prawdy do zaprzeczania, że poczytalnie Usprawiedliwieni, są również wyobrażeni przez Lewitów.

(9) Przez wyrażenie „według rodziny ich, według

domów ojców ich” (4. Moj. 1:2, 18 itd.) rozumiemy rozmaite podziały, jakie istnieją w każdym wyznaniu, jak na przykład jest wiele sekt Metodyskich, jako to Metodysko Episkopalni Północni, Metodysko Episkopalni Południowi, Pierwotni Metodysci, Wolni Metodysci, Metodysci Wolnej Woli, Wesleyańscy Metodysci itd. itd. Naszym powodem do takiego pojmowania tego wyrażenia jest to, że równoległe wyrażenie odnoszące się do Lewitów (4. Moj 3:15, 20 itd.) odnosi się do rozmaitych podziałów w każdej z trzech grup Lewitów, których pozaobrazy Wielkiej Kompanii są teraz bardzo widoczne, jako podziały pomiędzy jej rozmaitemi grupami.

(10) Tylko mężczyźni powyżej lat dwudziestu liczeni byli wśród 12 pokoleń jako zdadni do wojny. To wyobraża, że w każdym wyznaniu Chrześcijańskim tylko ci, którzy są dosyć dojrzały w wiedzy i charakterze do obrony swoich sekciarskich doktryn i do atakowania przeciwnych, uważani są przez Pana jako pełni członkowie tych rozmaitych wyznań. Mężczyźni w obrazie nie wyobrażają w pozafigurze samych mężczyzn, lecz raczej mężczyzn i kobiet, dosyć dojrzałych, aby prowadzić „wojnę” za swoje wyznanie.

(11) Mojżesza i Aarona publiczne zgromadzenie wszystkich (4. Moj. 1:18) przedstawia jak Chrystus i Kościół przez cały Wiek Ewangeliczny opisują rozmaite wyznania i ich odrębne sekty w sposób bardzo publiczny po całym Chrześcijaństwie, zwracając uwagę wszystkich wyznawców Chrześcijaństwa, osobliwie zaś Wiernych, i kierując warunkami w taki sposób, że skłonią każdego do zajęcia swojego wyznaniowego i sekciarskiego stanowiska w swoje miejsce („oznajmili swoje pochodzenie”). To stało się najpierw z Greko-Katolikami (pozaobrazowy Ruben, 4. Moj. 1:20, 21) w początkach Wieku Ewangelicznego, a wkrótce potem z Rzymsko-Katolikami (pozaobrazowy Symeon, 4. Moj. 1:22, 23). Episkopalianie (pozaobrazowy Gad) podani są na następnym miejscu, nie dla wykazania porządku chronologicznego, lecz dlatego, że są spokrewnieni w duchu, to jest w doktrynie i praktyce, Katolikami Greckimi i Rzymskimi Tak samo i co do innych wyznań, wyobrażonych przez resztę pokoleń, nie tyle porządek chronologiczny ich rozwoju przy wyliczaniu ich symbolów w reszcie tego rozdziału, ale raczej ich znaczenie i pokrewieństwo w doktrynie, organizacji i praktyce są przedstawione do takiego porządku ich typów.

(12) Jest rzeczą bardzo jawną dlaczego (4. Moj. 1:47 i 49) pozaobrazowi Lewici, czy ich uważamy za (1) poczytalnie Usprawiedliwionych, czy (2) za Wielką Kompanię, nie mogą być opisani (zaliczeni) pomiędzy nieusprawiedliwionych i niepoświęconych sekciarzy. Powodem dlaczego, w prawdziwym opisie takich sekciarzy, poczytalnie Usprawiedliwieni lub Wielka Kompania nie są opisani, jest to, że należą oni całkowicie do innych klas.

(13) Chorągwie pokoleń i znaki części pokoleń (4. Moj. 2:1 itd.) wyobrażają wyznaniowe wiary i sekciarskie wiareczki, mieszaninę Prawdy i błędu pod względem wyznaniowych i sekciarskich doktryn, konstytu-

cy i praktyk (Ps. 74:4); a rozłożenie przy nich swoich sztandarów i znaków przez Izraelitów przedstawia gromadzenie się wyznaniowych i sekciarskich wojowników i przygotowanie się do symbolicznej walki za ich wiary i wiareczki. Sztandar lub znak mogą również wyobrażać czystą Prawdę. (Iz. 62:10 itd.) Pozaobrazowi Lewici ani nie walczyli ani nie mają walczyć za wyznaniowe wiary i sekciarskie wiarki, lecz byli i są przygotowani do służby prawdziwego Kościoła A w każdym symbolicznym marszu, to jest ogólnym dowodzeniu ludu Pańskiego, rzeczywistego i nominalnego, pomagali oni i mają pomagać prawdziwemu Kościołowi do pójścia naprzód aż do końca w owym doświadczeniu, oraz mieli i mają bronić (stojąc obozem koło Przybytku) prawdziwego Kościoła. Inni, oprócz nich, którzy próbowali służyć w podobny sposób, spotkali śmierć symboliczną, zostali odcięci od nominalnego ludu Bożego. (4. Moj. 1:50-53). Jakże godną uwagi symboliczną historię części nominalnego ludu Bożego pod względami zorganizowanymi znajdujemy w tych dwóch rozdziałach.

(14) W poprzedniej części tego artykułu zbadaliśmy Izraelitów Wieku Ewangelii, składających się z 12 grup, to jest denominacji. Pogląd, wyobrażony przez urodzenie pierwszych 10 synów Jakuba w 1. Moj. 29 i 30 i przez 12 pokoleń 4. Moj. 1 i 2, z 10 i 12 grup lub wyznań (denominacji) nie wskazuje szczególnych podziałów w każdej z tych grup lub denominacji. Te dwie części Pisma wyobrażają denominacje chrześcijaństwa, ich rozwijanie się jako ogólne ciała, odłączenie od szczególnych podziałów, z których miały się składać w skończonym obrazie. Dlatego tu jest dana myśl o zapoczątkowaniu i rozwinięciu się tych ogólnych ciał, odłączenie od późniejszych podziałowych rozwijań między nimi. Lecz w 4. Mojżeszowej rozdz. 26 jest podany odmienny pogląd. Tu skończony obraz Izraelitów Wieku Ewangelii jest nam dany, i pokazuje, jak w końcu Wieku każda z tych denominacji miała składać się z dwóch lub więcej sekt, podziały Baptistów będąc wyłączone w skończonym obrazie, i dalej pokazuje, jak niektóre z tych sekt miały być podzielone w sobie na sekteczki. Tak więc obrazy różnią się, że w 1. Moj. 29 i 30 i 4. Moj. 1. i 2. wyobrażają ogólny obraz, gdy zaś obraz w 4. Moj. daje nam szczegóły odnośnie tych 12 denominacji chrześcijaństwa. Z tą różnicą na myśli, dowiemy się, że pozaobrazy 4. Moj. 26 są nie tylko bardzo jasne, lecz pokazują przez ich szczegóły, że nasze wyrozumienie 1. Moj. 29 i 30 i 4. Moj. 1 i 2, jest bardzo dobrym i prawdziwym.

(15) Wyrażenie „po pladze” (4. Moj. 26:1) pokazuje, że pozaobrazowe liczenie - opisanie, określenie, ograniczenie itd. denominacji – 4. Moj. 26 miało odbyć się po trzecim przesiewaniu kombinacji, które trwało od 1891 do 1894 (T. P. '23, 11). Dlatego ten wiersz dowodzi, że pozaobrazowe liczenie należy do końca Wieku. Moab (od ojca) zdaje się reprezentować przedniejszych przesiewaczy (5. Moj. 23:3; 1. Moj. 19: 30-38 Amon wyobraża klerykalistów). Pola Moabskie (wiersz 3) zdaje się wyobrażać miejsce, w którym uparci przesiewacze mieli działać, co też rzeczywiście

było prawdą w kołach sekciarskich w Prawdzie i pozatym. Jordan tu wyobraża ludy chrześcijaństwa, a Jerycho nominalny Kościół. Pozaobrazy 3 wierszu zdają się wyobrażać, że Jezus jako Boski wykonawca (Mojżesz) i klasa Chrystusa (Eleazar) jako najwyższy Kapłan świata w bliskości do ludów chrześcijaństwa (Jordan) i do nominalnego Kościoła (Jerycho) w czasie czynności w tych miejscach (polach) upartych przesiewaczy (Moab) mieli opisać, ograniczyć, określić itd. różne denominacje i ich poddywizje przy końcu wieku. Jak już widzieliśmy, Ruben (syn, patrzeć lub spekulować) wyobraża Grecko-Katolicki Kościół, spekulacyjny Kościół. Z Rubena wyszły cztery dywizje (wiersze 5, 6) wyobrażające cztery podziały greckiego czyli wschodniego katolickiego Kościoła. Henoch (nauczanie) wyobraża Nestoriańska część greckiego Kościoła; Fallu (cudowny) część greckiego katolickiego Kościoła pod patriarchą w Konstantynopolu, zwykle nazywają się grekokatolickim Kościołem; Herson (kwitnący) syryjska czyli ortodoksyjna część greckiego katolickiego Kościoła; a Charmi (mąż winnicy) Koptyjska część greckiego katolickiego Kościoła. Można zauważyć (wiersz 7) że w drugim liczeniu było 43,730 mężów wojennych w pokoleniu Rubena; gdy zaś przy pierwszym liczeniu było 46,500. (4. Moj. 1:21).. To wyobraża, że przy końcu wieku miała być proporcjonalnie mniejsza liczba grecko katolików, zdolnych do bronienia ich nadzwyczajnych poglądów, jak w niepodzielonym stanie w rychlejszym czasie tego Kościoła. Elijab (moim Bogiem jest ojciec), syn Fallów (wiersz 8) zdaje się wyobrażać słowiańską część z tej części grecko katolickiego Kościoła, która się tak zowie. Jego trzech synów Namuel (dzień Boży) Datan (wiosna) i Abiron (mój ojciec wysoki lub wielki, wiersz 9) przy drugim liczeniu - lecz nie zawsze jak np. przy oburzeniu się Korego, Datana i Abirona (4. Moj. 16. P. 19, 144) zdają się wyobrażać rosyjską, rumuńską i bułgarską część z osobna, słowackiego grecko katolickiego Kościoła. Można zauważyć, że Jugosłowiański Kościół jest tu opuszczony, a to z faktu, że uczyniony został związek między Rzymsko Katolickim Kościołem a Serbią na wiosnę 1914, co przyczyniło się do zamordowania austriackiego arcyksięcia i co było prostą przyczyną wojny światowej. Wybuch wojny nastąpił więc po zupełnej łączności Rzymu ze Serbią, która wystąpiła z grecko katolickiego związku przed wojną.

(16) Następnie są dane liczby i podziały Symeona (uważny, wiersze 12-14). Jak już widzieliśmy, Symeon wyobraża Rzymsko Katolicki Kościół. Jego pięciu synów, Namuel (dzień Boży), Jamin (prawa ręka), Jachin (ustanowiony), Zare (świtanie) i Saul (pożądany) zdaje się wyobrażają katolickie kościoły z państwem, to jest w Polsce, Austrii, Niemczech, Jugosławii i Hiszpanii. Rzymsko Katolicki Kościół w Francji, Włoszech itd. nie jest wskazany w tym typie, ponieważ w tych krajach nie znajduje się prawna łączność Kościoła z państwem. Polsko Katolicki Kościół jest dobrze przedstawiony przez Namuela (dzień Boży) a Jugosłowiański Katolicki Kościół przez Zare (świtanie), ponieważ pierwszy stał się kościołem z państwem

w Polsce w czasie **dnia Bożego**, dnia pomsty i ponieważ ostatni stał się kościołem z państwem w Jugosławii w czasie tysiącletniego **świtania**. Austro Katolicki Kościół był przez setki lat prawą ręką (Jamin) Rzymu. A Rzym został mocno **ustanowiony** (Joachim) w Niemczech; i napewno Hiszpański Katolicki Kościół był wielce **pożądany** i uznawany przez Rzym. Liczba Symoenitów przy drugim liczeniu, 22,200 (wiersz 14) była o wiele mniejsza od pierwszego liczenia, 59,300, (4. Moj. 1:23) i wyobraża, że Rzymsko Katolicki Kościół ma teraz proporcjonalnie mniej obrońców co do łączności kościoła z państwem, aniżeli przed obecną erą.

(17) Gad (gromada) typ na Episkopalny Kościół jest następnie dany. (wiersze 15-18) Z Gada wyszło siedem grup: Sefon (północ) stosujący się do Brytyjsko Episkopalnego Kościoła; Aggi (uczta) do Kanadyjsko Episkopalnego Kościoła; Suni (stępkający) do Indiańsko Episkopalnego Kościoła; Hery (czuwający) Nowozelandzkiego Episkopalnego Kościoła; Arod (pochodzący) do południowo Afrykańskiego Episkopalnego Kościoła; i Aryel (bohaterzy) do amerykańskiego Episkopalnego Kościoła. Drugie liczenie (wiersz 18) pokazało mniejszą liczbę Gadów (40,500) od pierwszego (45,650); 4. Moj. 1:25) wyobrażając, że liczba obecnie wojujących Episkopalistów jest proporcjonalnie mniejsza jak przedtem

(18) Jak już widzieliśmy, Juda (chwalony) wyobraża Prezbiteriański Kościół. Her (stróż) i Onan (mocny - wiersz 19) wyobrażają Austro-Kalwinistów i Francuskich Hugenotów, a ci zostali kompletnie obaleni przez gwałt Katolików, (pomarli, wiersz 19). Sela (prośba wiersz 20) zdaje się wyobrażać Niemieckich Prezbiterianów, którzy byli nazwani zreformowani, którzy zawsze żądali pomocy od rządu. Fares (złamać) Brytyjskich Prezbiterianów, którzy rzeczywiście przyczynili się do wielkiego złamania przeciwko Rzymowi, a Zare (świtanie) Germańsko Kontynentalnych Prezbiterianów, którzy przedstawiali religijnie i politycznie nową erę, jak tylko mieli sposobność. Jak Fares miał dwóch synów (wiersz 21): Hersona (kwitnący) i Hamuela (zachowany); tak samo brytyjscy Prezbiterianie wytworzyli dwa prezbiteriańskie ciała, to jest amerykański i kanadyjski, prezbiteriańskie kościoły. Juda przy drugim liczeniu miał większą liczbę wojowników (76,500) - wiersz 22 - niż przy pierwszym liczeniu (74,600; 4. Moj 1:27) i wyobraża, że prezbiterianie pomnożyli proporcjonalnie liczbę tych, którzy są w stanie bronić ich sekty.

(19) Pozaobrazowy Isaszar (najemnik) to Chrześcijańska lub Uczniowska denominacja (wiersz 23). Z tej denominacji wyszły 4 grupy: północna liberalna grupa, pozaobrazowy Tola (robak); północna konserwatywna grupa, Fua (usta); południowa liberalna grupa, pozaobrazowy Jasub (powraca); i południowa konserwatywna grupa, pozaobrazowy Semram (stróż). Jak Juda, Isaszar był również większym w liczbie przy drugim liczeniu (wiersz 25) niż przy pierwszym (4. Moj. 1:29) i znaczy, że ma teraz więcej bojowników niż dawniej.

(20) Pozaobrazowy Zabulon (mieszkanie) jest de-

nominacja Adwentystów i składa się z tych dywizji: z drugich adwentystów z siedmiu Domowych Adwentystów i Kościoła Bożego Adwentystów (wiersz 26) i są pozaobrazami Zared (bojaźń); Elon (dąb mocny) i Jaleel (ma nadzieje w Bogu) Zabulon (wiersz 27) był również większym w liczbie przy drugim liczeniu, aniżeli przy pierwszym, i wyobraża fakt, że Adwentyści wzrosli proporcjonalnie w liczbie ich obrońców.

(21) Kościół Kongregacjonalistów jest pozaobrazowym Manase (zapomniany). Machir (handlarz, wier. 29) wyobraża Angielskich Kongregacjonalistów nim zostali odłączeni od innych ciał. Ci byli pierwszymi Kongregacjonalistami. Galaad (opoczysty) wyobraża angielskich Kongregacjonalistów, którzy odłączyli się od innych ciał, mianowicie od Prezbiterianów. Z tych powstały (wiersz 30) Welszo Kongregacjoniści, pozaobrazowy Jezer (on pomaga); Szkoccy Kongregacjoniści, pozaobrazowy Chelek (część); Oceano Kongregacjoniści (wiersz 31) pozaobrazowy Asryel (Bóg wiąże); Kanadsko Kongregacjoniści, pozaobrazowy Sechem (ramię) Australijskich Kongregacjonalistów wiersz 32) pozaobrazowy Semida (zna moje imię); i amerykańskich Kongregacjonalistów, pozaobrazowy Chefer (rumieniec). Salfaad (ostra rana) wyobraża Kongregacjonalizm, który jest praktykowany poza kongregacjonalnymi sektami, udzielając ostre rany mającym inne poglądy (wiersz 33). Są pięć denominacji, które częściowo praktykują kongregacjonalne formy kościelnego rządu: Luteranie, pozaobrazowy Machla (tańczy); Baptyści, pozaobrazowy Noa (podróżuje); Chrześcijananie lub Uczniowie, pozaobrazowy Hegla (kuropatwa). Adwentyści, pozaobrazowy Melcha (królowa) i Unitario Uniwersaliści, pozaobrazowy Tera (pociecha). Manase był również większym w liczbie przy drugim liczeniu (52,700) - wiersz 34 - aniżeli przy pierwszym (32,200; 4. Moj. 1:35) i wyobraża to samo co w poprzednio wymienionych wypadkach.

(22) Luteriański Kościół jest pozaobrazowym Efraim (dwojako owocny, wiersz 35) i jak jego typ, składa się z trzech wielkich grup: Niemiecko Luteriańskiego Kościoła, pozaobrazowego Sutala (plantacja); Skandynawsko Luteriańskiego Kościoła, pozaobrazowego Becher (pierwszy); i Amerykańsko Luteriańskiego Kościoła, pozaobrazowego Techen (obóz). Heran (czuwający) syn Sutala (wiersz 36) zdaje się wyobrażać Luteranów z Bałtyckich prowincji, którzy rozwinęli się wprost z Niemieckich Luteranów, z których składali się po większej części Efraim był mniejszym w liczbie przy drugim liczeniu (32,500; wiersz 37) niż przy pierwszym (40,500; 4. Moj. 1:33) wyobrażając fakt, że liczba jego obrońców zmniejszyła się proporcjonalnie w liczbie.

(23) Fanatyczne sekty są pozaobrazowym Beniaminem (syn prawej ręki). Ci składają się (wiersz 38) z Mormonów pozaobrazowego Bela (zniszczenie); z Kwaków, pozaobrazowego Asbela (Boska myśl); ludzi t. zw. Świętobliwosci, pozaobrazowego Achiram (mój brat jest wysoki); t. zw. Holy Rollers, pozaobrazowego Sufam (wiersz 39 - wąż) i Leczcicieli wiarą, pozaobrazowego Hufam (w przystani). Mormoni składają

się z dwóch ciał, z Brigantów i Świętych ostatnich dni (later day saints) to jest z pozaobrazowych Heroda (z panujących) i Noemana (przyjemny). Beniamin był przy drugim liczeniu (45,600; w. 41) większym w liczbie aniżeli przy pierwszym liczeniu, 35,400); 4. Moj. 1:37).

(24) Jak już wiemy, Dan (sędzia) wyobraża Baptystów, i ażeby mógł wyobrażać fakt, że wszyscy z nich kładą specjalny nacisk na naukę chrztu dorosłych wierzących, z nich wyszła tylko jedna dywizja - Sucham (człowiek grobowy) - ten co grzebie umarłych w grób wody). Dan, również był większym w liczbie przy drugim liczeniu (64,400; w. 43) aniżeli przy pierwszym. (62,700; 4. Moj. 1:39).

(25) Aser (szczęśliwy) wyobraża Metodystów, z trzech grup: Kalwinistów Met., pozaobrazowego Jemna (dobre szczęście; w. 44); Wesleańskich Metodystów, pozaobrazowego Iswi (równy); i Metodyskich Episkopalistów, pozaobrazowego Beryja (dar). Metodysko Episkopalny Kościół jest podzielony na dwie grupy, na Metodysko Episkopalny Kościół Północy, pozaobrazowy Melchijel (moim królem jest Bóg). Sara (księżniczka) córka Asera, zdaje się wyobrażać Sanktyfikacyonistów (uświęconych) lub Perfekcyonistów (udoskonaleńców) którzy znajdują się między wszystkimi Metodyskimi grupami, i nie formują żadnej odrębnej grupy dla siebie Aser był również większym w liczbie przy drugim liczeniu (53,400; w. 47) niż przy pierwszym - 41,500; 4Moj. 1:41.

(26) Neftali (pasuje się, wiersz 48) wyobraża Unitarianów w szerszym znaczeniu, nie tylko tych tak zwanych w Ameryce. Cztery ich dywizje wyobrażają cztery klasy chrześcijan, którzy wierzą w jedność Boga przeciwko pogładowi o Trójcy. Te są: nowocześni Arianie, pozaobrazowy Jachsel (Bóg rozdaje); Socynianie, pozaobrazowy Guni (pod opieką); sekta w Ameryce pod nazwa Unitarianie, pozaobrazowy Jesser, (forma); i Uniwersaliści, pozaobrazowy Sellem (zapłata). Neftali był mniejszym w liczbie (45,400; wiersz 50) przy drugim liczeniu, aniżeli przy pierwszym (53,400; 4. Moj. 1:43) i wyobraża fakt, że ci mają proporcjonalnie mniej obrońców jak dawniej.

(27) Nie myślmymy więc, że powyższe nasze przedstawienie Izraelitów Wieku Ewangelii jest spekulacją, jak niektórzy to myślą. Lecz tacy zapominają, że apostoł Paweł w liście do Żydów 3:7-4:13 wyraźnie podaje i uczy, że nominalny i prawdziwy cielesny Izrael wyobrażają nominalnego i prawdziwego Izraela Wieku Ewangelii. A jego podanie pięciu przesiewań - figury i pozafigury 1. Kor 10:14 dowodzi, że to jest również prawda o żniwach. Dlatego nie jest to żadną spekulacją, lecz Biblijnie nauczanym faktem, że Izrael w 4. księdze Mojżesza wyobraża lud Boży wieku Ewangelii, prawdziwy i nominalny. Jeżeli Izrael Wieku żydowskiego składał się z dwunastu pokoleń, jeżeli Izrael Wieku Tysiąclecia będzie składał się z dwunastu pokoleń (Mat. 19:28) i jeżeli prawdziwy Izrael Wieku Ewangelii (Objaw. 7:5-8) składa się z dwunastu duchowych pokoleń, dlaczego nie mieli by nominalni Izraelici Wieku Ewangelii składać się z dwunastu poko-

leń - dwanaście pokoleń chrześcijaństwa? Bezwątpliwie, jak w cielesnym Izraelu było dwanaście i tylko dwanaście nie lewickich pokoleń tak samo w duchowym Izraelu jest dwanaście i tylko dwanaście denominacji, ponieważ Lewici i Kapłani Wieku Ewangelii nie tworzą denominacji. I z powodu dalszego faktu, że 4. Moj. 26: 1-50 daje nam poddywizje dwunastu pokoleń i które zgadzają się dobitnie z poddywizjami dwunastu denominacji chrześcijaństwa, to dowodzi, że nasze wyrozumienie na ten przedmiot nie jest żadną spekulacją, lecz Biblijną, rozumną faktyczną Prawdą, za która niech będzie dana cześć i chwała Ojcu Światłości, jako Dawcy.

BEREAŃSKIE PYTANIA

do przedmiotu „Izraelici Wieku Ewangelii.”

(1) Jak są charaktery w typie często użyte? Daj i wyjaśnij 4 przykłady do tego. Jak są Jakub, Lija i Rachel użyci w typie w 1. Moj. 29:31 — 30:25; 35:16-18? Jak dowodzi tego historia? Co wyobraża Laban i Jakub w pokrewieństwie do Labana? Co znaczy, że Jakub służył dla Racheli i został oszukany przez otrzymanie Liji; i co jest pokazane, że potem otrzymał Rachelę? Co są pozafigury Bali i Selfy?

(2) Ile dzieci miał Jakub z każdą z jego żon? Co jest pozaobrazem Wieku Ewangelii, spłodzenie Jakuba i jego żon, z wyjątkiem Racheli rodzącej jej dzieci? Co jest wyobrażone przez spłodzenie i urodzenie dzieci Racheli? Jakie są imiona 13 dzieci Jakuba? Co wyobrażały

(3) Co znaczy ten typ w pozafigurze?

(4) Porównaj i odróżnij pogląd 1. Moj. 29:31—30:25 i 35:16-18, z tem w 4. Moj. I i II rozdziału? W jakich trzech szczegółach różnią się? Jakie trzy linie myśli pokazują podwójny obraz w 4 Księdze Mojżesza?

(5) Jaka jest różnica między poglądem 1. Kor. 10:1-14 a Żyd. 3:7—4:11? Z punktu patrzenia na obraz Wieku Ewangelii, co jest wyobrażone przez liczenie dwunastu pokoleń i pokolenia Lewiego w 4. Moj. I i II? Dlaczego z tego punktu widzenia Lewici nie wyobrażają Wielkie Grono? Kiedy podług typu i prorocत्व, wychodziły na jaw jednostki Wielkiego Grona? Kiedy zaczęli wychodzić na jaw jako klasa? Co wyobrażają te typy na przejściowy okres? Dlaczego muszą te dwa obrazy być trzymane w myśli?

(6) Jaka różnica jest wskazana w podaniu pokoleń Jakuba w 1. Moj. a w 4. Moj.? Dlaczego ta różnica? Jaka inna różnica znajduje się w podaniach co się tyczy pozafigury? Jaka różnica jest znaleziona w porządku podanych pokoleń w 4. Moj. I i II? Jakie pokolenia leżały (1) na wschód, (2) na południe (3) na zachód, (4) na północ Przyb. Co te grupy każda z nich wyobrażają? Jakich myśli co do Boskiego Planu w pozafigurze, bronila każda z tych grup? Co wyobrażały sztandary tych czterech grup? Kogo wyobrażali Benjamici? Co charakteryzuje tych ludzi? Dlaczego Jakub nie jest wyobrażony, że spłodził typ w 1. Moj. 35?

(7) Kogo wyobrażają naczelnicy dwunastu pokoleń? Co czyniły ich pozafigury? Co jest wyobrażone przez **police** liczenie? Którzy byli a którzy nie byli pozaobrazami tych dwunastu naczelników?

(8) Z punktu widzenia obrazu Wieku Ewangelii,

kogo wyobrażają 12 pokoleń i pokolenie Lewiego? Jakie 4 rzeczy dowodzą tego? Jakie podwójne zastosowanie powinno być uczynione względem obrazowych Lewitów? Do czego uzdalnia nas takie podwójne zastosowanie? Kto nauczał tego podwójnego obrazu? Gdzie było to podwójne zastosowanie nauczane? Jakie trzecie zastosowanie także uczynił?

(9) Co jest wyobrażone przez dwa wyrażenia „według narodów ich” i według „domów ojców ich” ? Dlaczego tak jest?

(10) Co jest przez to pokazane, że byli liczeni od 20 lat i wyżej? Co nie jest a co jest wyobrażone, że liczono tylko mężczyzn?

(11) Co znaczy, że Mojżesz zebrał i policzył zgromadzonych? W jakich dwóch denominacjach zaczęło to się najprzód? Co dowodzi, że chronologiczny porządek nie jest wskazany w obrazowym i pozaobrazowym liczeniu? Dlaczego były pozaobrazowe pokolenia grupowane jak typ wskazywał?

(12) Dlaczego Lewici, w figurze i pozafigurze, nie zostali policzeni między figuralne i pozafiguralne pokolenia?

(13) Co jest wyobrażone przez pokoleniowe sztandary i podpokoleniowe oznaki? Co znaczy, że Izraelici byli rozłożeni blisko takowych? Co może sztandar lub znak jeszcze wyobrażać? Za co nie powinni pozaobrazowi Lewici walczyć? Co mieli czynić? Co stało się — w figurze i pozafigurze — Izraelita jeżeli wykonywał pracę lewitów? W jakim względzie jest pozaobrazowy Izrael przedstawiony w typach 4. Moj. I i II?

(14) Jakim jest pogląd denominacji chrześcijaństwa przedstawiony w typie w 1. Moj. 29 i 30 i w 4. Moj. I i II? Co nie jest w tych obrazach pokazane? Jakim jest pogląd w 4. Moj. 26? Jaka jest różnica w tych poglądach? Do czego to nam pomoże?

(15) Jakiem jest pozaobrazowe chronologiczne zestawienie w 4. Moj. 26 ? Kogo wyobraża Moab i Amon ? Co wyobrażają pola Moabskie, Jordan i Jerycho? Co jest pozaobrazem 4. Moj. 26:3? Kogo wyobrażają Rubenici? Kogo jego czterech synów? Dlaczego jest Serbijski Kościół opuszczony w obrazie? Co znaczy, że liczba Rubenitów zmniejszyła się?

(16) Kogo wyobraża Symeon? Kogo wyobrażają jego pięciu synów? Co jest w harmonji z tą myślą? Dlaczego kościoły katolickie w Francji, Włoszech itd. : nie są podano w obrazie? Co jest pokazane przez zmniejszoną liczbę Simeonitów?

(17) Kogo wyobraża Gad? Ile miał synów Gad i kogo wyobrażają? Co wyobraża zmniejszona liczba Gadów?

(18) Kogo wyobraża Juda? Kogo wyobrażają jego pięciu synów? Kogo wyobrażają dwóch synów Faresa? Co wyobraża, że Juda powiększył się w liczbie?

(19) Kogo wyobrażał Izaszar? Kogo jego czterech synów ? Co znaczy, że liczba Izaszarów powiększyła się?

(20) Kogo wyobrażał Zabulun? Kogo wyobrażali jego trzech synów? Co znaczy, że liczba Zabuluna powiększyła się?

(23) Kogo wyobraża Benjamin? Kogo wyobrażają pięciu synów i dwóch wnuków Benjamina? Co zna-

czy, że Benjamici pomnożyli się w liczbie?

(24) Kogo wyobraża Dan? Co to znaczy, że miał tylko jednego syna, w pozafigurze? Co znaczy, że pokolenie Dan powiększyło się w liczbie?

(25) Kogo wyobraża Aser? Kogo wyobrażają jego trzech synów, jego córka i dwóch wnuków? Co znaczy, że Aser pomnożył się w liczbie?

(26) Kogo wyobraża Neftali ? Kogo jego czterech synów? Co znaczy, że pokolenie Neftali pomniejszyło się w swej liczbie?

(27) Jakie sześć faktów dowodzą, że nasze przedstawienie nie jest żadną szpekulacją, lecz biblijną nauką ? Do czego powinna nas wiedza tych prawd skłonić ?

ODPOWIEDZI NA ZAPYTANIA.

Pytanie: Czy w Bereańskich badaniach literatury Parousyi mamy przyprowadzać dalsze rozwijania Prawdy Epifanji na stosowne przedmioty?

Odpowiedź: Z wyjątkiem pewnych praktycznych pilnych przyczyn, wierzymy, że było by dobrą rzeczą, aby w takich Bereańskich badaniach wywieść postępującą prawdę; ponieważ to uczyni lekcję więcej nauczającą i praktyczniejszą dla terażniejszych potrzeb. To samo działo się w zasadzie podczas Parousyi, naprzykład w wydaniach po 1909 roku brat Russell dodał notatkę na stronie 119 w Cieniach Przybutku, względem Nadaba i Abiju, że prawdopodobnie wyobrażają klasę wtórej śmierci. A Bereańskie Pytania były zrobione przed wpuszczeniem tej notatki. Jednak ma się rozumieć, że i ta notatka powinna być w Bereańskich badaniach zbadana, choć nie było pytania do niej.

Pytanie: Czy może kto współdziałać w pracy przeciw kozłowi Azazela, jeżeli nie jest pewnym, że należy do ciała Chrystusowego?

Odpowiedź: Jest właściwą rzeczą pomagać w pracy przeciwko kozłowi Azazela, jeżeli kto jest poświęcony i wie, że taka praca należy do Boskiego porządku. Ponieważ tacy powinni zawsze sprzeciwiać się rewolucji i odciągnąć społeczność od rewolucjonistów, a braterską pomoc i łaskę od dobrowolnych rewolucjonistów. Z tej przyczyny zachęcamy Młodocianych Świętych, aby pomagali kapłaństwu przeciwko kozłowi Azazela. I to też czynią, że przysyłają nam nazwiska i adresy ludzi w Prawdzie do wysłania im bezpłatnej literatury, świadcząc przeciwko rewolucji ustnem słowem i biorąc udział w pozaobrazowego Giedeona wtórej walce, i w rozszerzaniu listu Eliasza i Strofowania Janowego (pozaobrazu — literatury). Ma się rozumieć, że nawet oczyszczony Lewita powinien właściwie sprzeciwiać się kozłowi Azazela, i w pewnych wypadkach to uczyniono. Choć Bóg nie zalicza taką czynność jako część czynności Najwyższego Kapłana Świata, Bóg jednak uznaje to jako Pracę Sprawiedliwości. Jeżeli kto jest nowem stworzeniem i nie jest objawionym jako rewolucyjny lewita, choć jest w bojaźni, że nie należy do kapłaństwa, to powinien wierzyć, że należy, i wyrzucić bojaźń swojnę, które bezwzględnie przychodzą od szatana; ponieważ Bóg uznaje wszystkie Nowe Stworzenia za kapłaństwo, to jest tych, którzy jeszcze nie objawili się być lewitami.

Wiadomość dla ogólnego zainteresowania.

W tym roku 14 dzień miesiąca Nisan (prawdziwa data na obchodzenie pamiątki ostatniej wieczerzy i śmierci naszego Pana, według rachuby biblijnej) zaczyna się 15. kwietnia o godz. 6 wiecz. Dlatego po 6 wieczorem 15. kwietnia jest właściwy czas do obchodzenia Wieczerzy Pańskiej. Będzie nam przyjemnie, gdy otrzymamy sprawozdania tych pamiątkowych zebrań od zborów lub jednostek w jak najrychlejszym czasie. Zasyłamy nasze modlitwy dla Was wszystkich, abyście się dobrze na to przygotowali, ponieważ jest to godną rzeczą obchodzić tą Świętą Wieczerzę.

Prosimy was również o rychłe nadesłanie nam waszych zmian adresów, ażeby nie spóźnić lub zapobiedz nieotrzymanie Teraźniejszej Prawdy.

Teraźniejsza Prawda bywa wysyłana bezpłatnie dla biednych z ludu Pana, lecz jeżeli pocztą poproszą o to. Prosimy o rychłe odnowienie waszej prenumeraty.

INTERESUJĄCY LIST.**DROGI W PANU BRACIE JOHNSON.**

Pokój naszego Zbawiciela niech napelnia serce Twoje. Po chorobie niej, która się ciągnęła blisko pół roku, choć jeszcze słaby, jednak naglony będąc pracą braci ze wschodnich zborów, Rosjan, pojechałem w drogę. Odwiedziłem braci w Bystrzycy, gdzie do symbolu przystąpiło 4 braci i 2 siostry, potem w Osowiku, w Serchowo, gdzie do symbolu przystąpiło 4 braci i 4 siostry, w Holendrach Świerzkowskich i w Lublinie. W Warszawie również mieliśmy do symbolu 11 osób. Parę tych zborów ma bardzo kiepską komunikację, tak że nieraz 24 godzin trzeba stracić, zanim się do nich dojedzie. Jednak pomimo wszystko Pan mi udzielił błogosławieństwa, że mogłem być Jego narzędziem w ogłaszaniu Prawdy Epifanii. Gdy braciom wytłumaczyłem, że w domu Jego wiele jest mieszkania, i że w obecnym czasie kto nie jest spłodzony z Ducha a jednak poświęca się i cierpi z Chrystusem (dla Chrystusa - Red.) będzie z Nim Królować jako napisano, ponieważ Jego rząd Królestwa składa się będzie z paru klas, z których najmniejsza w chwale będzie klasa Młodościanych Świętych; gdy przedstawiłem tej klasie pracę i nagrodę, bracia bardzo byli z tego zadowoleni, zrozumiałwszy chwalebny Plan Jego, który stosownie do obietnic coraz więcej i więcej odsłania się, w którym i najmniejsi Jego słudzy nie będą bez chwalebnej nagrody.

W niektórych zborach są bracia, którzy po polsku nie rozumieją, a tylko po rosyjsku. Tym językiem władam ale z trudem, bo już 16 lat nim nie mówiłem, jednak Pan mi wielce błogosławi, bo otworzył usta moje i miałem wykłady po rosyjsku, z czego

bracia odnieśli wielkie błogosławieństwo.

Bracia w towarzystwie wykiwiają nas, mówiąc, że nawołujemy do poświęcenia i praktykujemy symbol, a twierdzą, że czas spładzania do Kościoła minął. Oni nie mogą zrozumieć zmiany czasu i warunków, tak jak ich nie mogli swego czasu zrozumieć żydzi (niewierzący) a również i wielu z tych żydów, którzy uwierzyli, nie mogli zrozumieć, że oni dla zakonu umarli i starali się go wypełnić. Rozumiem, że gdy przyjdzie tysiąclecie wszyscy ludzie będą się Bogu poświęcać, a obrazem tego poświęcenia będzie symbol chrztu, który nie jest jedynie własnością Kościoła, bo był w praktyce i u żydów. Jednak poświęcenie w tysiącleciu nie będzie takie jak Kościoła.

Podziwiać należy ich małą znajomość Prawdy i Ducha sekciarstwa, nienawiści i prześladowania, jakiego objawiają.

W ukraińskim języku została wydana broszura Cieni Przybytku i poprawki towarzystwa nie zostały umieszczone z tyłu broszury, lecz wprost wyrzucono to co im nie pasowało a wstawiono swoje myśli, aby w ten sposób sfalszować pracę brata Russella. Dziwiliśmy się nieraz, badając historię Antychrysta, że ludzie tak dali się uwikłać, lecz za prawdę historia się powtarza. Tamci nie mieli Pisma i diabeł stopniowo wprowadzał fałsze, więc nic dziwnego, że ich obalamucono, ale obecnie każdy ma Pismo - poznali Prawdę przez brata Russella i pozwolą się zwodzić i fałszować zdanie i myśli br. Russella i to w tak krótkim czasie. Bo w tym wydaniu ukraińskim pozwolili sobie napisać, że dlatego, iż im prawda więcej świeci, zmienili myśli w broszurce. Och, bardzo, bardzo im zaświeciła, kiedy w Polskiej Strażnicy z 1. maja 1926 na stronie 132 nazywają nas, którzy bronimy „wiary raz świętym podanej” Russellistami. Coraz więcej otwartości. Co prawda lepiej być Russellistą niż Rutherfordzistą, bo pierwszy był wielkim Reformatorem i aniołem Bożym, a drugi chce być wielkim i chce być aniołem Bożym, ale nie może, a to jest wielka różnica, dlatego stanowczo lepiej być Russellistą. Należy jednak zwrócić uwagę, że w Strażnicy z roku 1916 z listopada w artykule „Godzina Pokuszenia” br. Russell pisał o tych co nie chcą uznać tego co jest w tomach napisane: „Zalecamy, aby takiego Starszego, zgromadzenie usunęło od wszelkich posług, powiedziawszy mu grzecznie, że jego posługi nie są więcej pożądane.” Przeto uważam, że gdyby zarząd Tow. był sumiennym, to gdy nie zgadza się z wywodami br. Russella, powinien założyć własne towarzystwo i pisać własne broszury, a nie obalać testament jego i fałszować dzieła i czynić gwałt moralny. Naprawdę, widząc to, raczy nam wierzyć, o tym co Strażnica podała, że diabeł z nieba na ziemię został zrzucony i posiadłszy wpływ w towarzystwie, prawdziwych badaczy zwolenników nauki br. Russella prześladowa, niszczy Prawdę zastawioną przez niego i buduje mały Babilon. Jest to wielkie zło, tak że zgłębi duszy wołam: „Dokądże Panie Święty i Prawdziwy nie sądzisz i nie mścisz się krwi naszej” Obj. 6:10. Życząc bratu i wszystkim współpracownikom Twoim i braciom Epifanii błogosławieństwa, pozostaje w Miłości bratniej.

C. K., Warszawa, Polska.

Spis Przedmiotów do Teraźniejszej Prawdy.

(Od 1921 do 1926)

Achab i Beadad—Figura i Pozafigura, '23, 90, Benadad i Syryjczycy, '24, 16”.	Go Znaczy to Wszystko?, '25, 82.	Egzaminacya Harfy, '26. 94, Jubileuszów. '24,66.
Ambasadorzy Boga, '25, 50	Czas Pierwszej Walki, '26, 55, Żęcia, '23, 34, Otrzymanie Próbnego Usprawiedliwienia. '26, 77, Sądu, '25, 13, '21, 18.	Eliasz—Figura i Pozafigura, '23, 82, Ostanie Współczyny z Eliaszem, '21, 2, Płaszcz '21 3, Uderzyciel, '21, 5, Rozłączenie, '21, 9, Ognisty Wóz, '21, 9, Wzięty, '25, 16, Ponowne Okazanie się, '26, 97, Jego List do Jorama, '21, 22, Czynnym cały Wiek, '23, 92, Ochozycasz, '23, 91, Elizeusz Kapłani i Lewici, '21, 17, Elijasz Uwazany '23 93.
Armija Giedeona, '23, 38.	Czwarta Broń ku Zabijaniu, '23, 13, Przesiewanie, '23, 12.	Elementa Złotej Reguły, '24, 42.
Bardzo Wiele Znaczący Fakt, '23, 21.	Czy Można Widzieć Boga i Zostać Żywym, '26, 67.	Elizeusz w Jego siedmiu Czynnościach. '21 13, Włożył Soli do nowej Bańki, '24, 54, Rozłączony, '21, 22.
Bardzo Wrażająca Równoległość, '24, 84.	Czystość Serca i Życia, '24, 30.	Epifania Wśród Nas, '21, 2, Czynność Kościoła w Niej, '24, 36”, Czy Jesteśmy, '26 68, Jak Długo Potrwa?, '26, 38, '26, 35, Pytania, '24, 47, 48.
Bereañskie Badania, '26, 47, Metody, '24, 58	Część Artykułu, '23, 27.	Fałszywe Małe Tysiąclecie, '25, 78, Okres Żniwa, '25, 2S, Bardzo Przezroczyście, '21 21, Kłamstwo, '25, 13.
Bez Podstawy Pisma Św., '23, 28.	Częste Powtarzanie Pamiątki, '24, 26.	Giedeon—Figura i Pozafigura, '26, 40, '26
Bezpieczeństwo Przeciw Obrażeniom '24,50.	Dla Kogo Jest Światłość Świata, '25, 36.	
Biblia nie jest Ustępową Księgą, '24, 56.	Data nie Była Wynaleziona aby Zgadzała się z Czasem, '24,9.	
Bicie Podwładnych—Równych, '26, 10	Dobrze Tłumaczenie Zach.7: 2-5, '25, 11.	
Błędy i Fałszywe Przedstawienie Rzeczy, '23, 25.	Drugie Wezwanie, '23, 9. Przesiewanie, '23, 9, Broń ku Zabijaniu, '23, 10.	
Braterska Miłość, '24, 38.	Dwie Przepowiednie Roku 1918 i ich Wynik, '24, 52.	
Bóg Działa w Tajemniczy Sposób, '23, 44.	Dwójnasobny Duch, '23, 60.	
Chodzenie i Rozmawianie, 21,8.	Dzieło Uderzenia, '21, 5.	
Chronologia Pastoralnego Komitetu, '24, 71, Dalsza Egzaminacya, P. B. I. Chronologii, '24, 89, 25, 5, '25, 80, Dalsze Błędy, '23 62.	Duchowo Niepatryotyczni Odpowiedź, '26, 81, Fanuel w Pozafigurze, '26”, 62.	
Chrystus—Sprawiedliwość Jechowy, '24, 62.		
Chwycenie Urzędu Kontrolera, '26, 9.		
Cienie Przybytku i ich Rewizya, '26, 86.		

- 51, '23, 38.
 Głupi i Niepożyteczny Pasterz, '26, 19.
 Godło na Rok 1926, '26, 24.
 Ilustracja, „24, 53.
 Inne Twierdzenia Przewodu, '25, 41.
 Inne Wyniki Tego Argumentu, '25, 22.
 I Tych się Chroń, '26, 73.
 Jak Pokazuje się Żywa Wiara, '24, 82.
 Jawny Błąd, '25, 30.
 Jezus Badaczem Słowa, '26, 41
 Kapłańska i Braterska Społeczność, '26, 67,
 Wielkie Grono, '26, 67.
 Koniec Żęcia nie Był w Kwietniu 1918. '24, 2
 Konie i Jezdni, '21, 11.
 Koniec Świata, Kiedy?, '26, 81.
 Kropienie Krwią, '24, 22.
 Krótkie Streszczenie, '23, 27.
 Kościół Kompletnie Zorganizowany, '23, 18,
 Do Swego Posłannictwa, '23, 20, Biblijna
 Organizacja, '23, 19.
 Kosztowna Prawda Boskiem Poselstwem, '26,
 74.
 Kto Jest Lęklwym, '26, 45.
 Kozioł Azazela, '25, 51. Wyznanie Grzechów
 nad Nim, '25, 54, Ukompletowane '25, 56,
 Odwiązanie i Prowadzenie do Bramy, '25,
 59, '25, 86, „25, 57, Na Puszczę, '25, 64,
 Oddanie Człowiekowi, '25, 63, Puszczanie
 na Puszczę, '25, 65.
 Lewici Izraelici i świątynia Ezechyjela, '23,
 39.
 Liczba Apostołów, '26, 92.
 Metoda Zwodzenia, '25. Do Brania Udziału w
 Zborze, '24, 60.
 Młodocianni Święci, '23, 54, '26, 58 powód
 Biblijny, '23, 54. Ich Wieczera, '23, 74,
 Duch Św., '23, 75, Zasługa Chrystusa, '25,
 90. Wspólne Zebrania, '23, 76, Ich Praca,
 '23, 57, Nagroda, '23, 58, Przy Końcu Ty-
 siąclecia, '25, 92.
 Mieszkajmy w Pokoju — Przegląd '25, 38.
 Miłować Sprawiedliwość a Nienawidzić
 Nieprawości, '25, 36.
 Myśli Pamiątkowe, '24, 27.
 Mąż z Kałamarzem Pisarskim, '23, 5.
 Na co Bóg Patrzy w Nas, '24, 21.
 Nasze Piąte Roczne Sprawozdanie, '24, 18,
 Szóste, '25, 2, Siódme, 26, 2.
 Naszego Pana Faktyczna Odpowiedź, '26, 58.
 Nasze Właściwe Życzenia, '24, 41. Nauczanie
 Przewrotnych Rzeczy, '23, 63.
 Nerozumne, '23, 29.
 Nie Historyczne, '23, 29
 Niektóre Historyczne Fakta, '25, 58.
 Niektóre z Ostatnich Faktów Pokazane w
 Piramidzie, '24, 5.
 Nie ogłoszone Manuskrypty, '25, 42.
 Niektóre Zadziwiająco Równoległości Cza-
 sów, '24, 83.
 Nie po Szafarsku, '23, 29.
 Nowy pogląd Brata Rutherforda, '23, 27,
 O Dziesięciu Pannach, '25, 21, Owce i Ko-
 zły, '25, 23, Jubileuszów, '25, 75, Koniec Żę-
 cia, '24, 2.
 Nowe Stworzenie i Śmierć, '25, 20, Kler i
 Nowe Stworzenie, '25, 32.
 Obraz Przybytku, '23, 64.
 Odpowiedź na Atak Br. Oleszyńskiego, '26, 38.
 Odrobina Historii, '23, 7.
 Ofiarowanie się Naszego Pana, '26, 41, Koś-
 cioła, '26, 42.
 Ognistych Doświadczeń Można się Spodzie-
 wać, '25, Wód, '21, 9.
 On Zły Sługa, '26, 6.
 Ostatnie Maszerowanie i Wtóra Walka, '26,
 63.
 Oszczep Australski, '25, 67.
 Picie Tego Samego Kielicha, '24, 26.
 Pierwsze Wezwanie, '23, 6. Przesiewanie,
 '23, 7. Broń ku Zabijaniu, '23, 8.
 Pierwi i Ostatni w Odwrotnym Porządku,
 '23, 3.
 Pierwsze Uderzenie Jordanu, '21, 16.
 Pilność w Interesie Króla, '24, 63.
 Piąte Wezwanie, '23, 13, Przesiewanie, '23,
 13, Broń ku Zabijaniu, '23, 14.
 Pod Jego Skrzydłami, '26, 18.
 Podręcznik dla Starszych, '24, 52.
 Pomoc dla Pamięci, '24, 59,
 Pociągając Uczni za Sobą, '24, 91.
 Potrzeba Posiadać Umysł Chrystusowy, '25,
 35.
 Porządek, '24, 53.
 Pozafiguralna Sarepta, '23, 84. Po za Jordanem
 '21, 7.
 Poglądy i Przeglądy, '26, 90.
 Popelnia Krzywoprzysięstwo, '26, 12.
 Porównanie i kontrast, '26, 18.
 Pozapbrazowy James i Jambres, '26, 70.
 Praca ochotnicza, '25, 3 Maluczkiego Stadka
 i Wielkiego Grona, '23, 52. Malut-
 kiego Stadka, '24, 37. Dla Świata, '24, 38.
 Prawdziwy Pogląd na Przewód, '23, 26.
 Prawdziwa Mądrość, '24, 46.
 Prawe Oko Zaciemnia się, '23, 18.
 Przedmiotowe i Ustępowe Badanie Bibliji,
 '24, 55.
 Przypisane i Ożywione Usprawiedliwienie;
 '25, 15, Przypisane, „23, 63.
 Przyuszczalne Równoległości Czasów,
 '25, 40.
 Przywileje Onego Sługi, '23, 37.
 Przywłaszczenie Urzędowych Funkc., '23, 24
 Publiczni Dzieło Kościoła, '21, 23.
 Próba Poświęconych, '26, 46.
 Rok Potopu—Figura i Pozafigura, '24, 86.
 Rozbiór Nauki O Przewodzie, '23, 24.
 Rozdzielenie Wód, '21, 5.
 Różne stopnie Potknięcia się, '24, 51.
 Różnica Między Czytaniem a Badaniem,
 '25, 37
 Rutherforda Uderzenie Jordanu, '21, 16.
 Specjalne Służby dla Wybranych, '23, 36.
 Spica i Trzecie Podwojenie Miecza, '23, 46.
 Skrócenie Onych Dni, '26, 75.
 Staranne Napomnienie, '26, 74.
 Streszczenie Rzeczy, '24, 36.
 Szczegółowe Fakta w Piramidzie, '21, 7.
 Sześciu Meżów z Bronią, '23, 31.
 Szatan Zrzucony z Nieba—Kiedy, '26, 86.
 Szkaradne i wiodące w Błąd Sfałszowania,
 '23, 43.
 Szkoda Wojenna po, Popieczętowanie Wy-
 branych, '23, 35.
 Szukając Odświeżenia dla Zemdlałych, '26,
 60.
 Ścięci z Chrystusem, '26, 34.
 Świadcstwo Cieni Przybytku, '23, 68.
 Święci Starożytni i Nowożytni, '23, 66.
 Towarzystwo i Literatura, '26, 86. Zastępca
 br. Russla, '26, 85, Jako Przewód, '23,
 23. Finansowy, '23, 26, Skutki Nauk,
 '23, 24, Inne Twierdzenia, '25, 41.
 Trzecie Wezwanie, '25, 10, Przesiewanie,
 '23, 11, Broń ku Zabijaniu, '23, 13.
 Trzy Krzyżowe Dni, '24, 8, Szeregi
 Lewitów Pozafiguralnych, '23, 55,
 Uczenie Szatańskich Błędów Jako Prawdę
 '25, 6.
 Uczciwość Serca a Doskonałość Uczyn-
 ków, '24, 21.
 Usychające Ramię, '26, 23.
 Uwagi Ogólne o Przypowieści o Groszu, '23,
 5. 1. Koryntów, 10:1-14 '23, 5.
 Wartość badana Pisma Św., '25, 36.
 Wezwanie, przesiewania i Broń ku Zabijaniu.
 '23, 2.
 Wichrowe Doświadczenie, '21, 13.
 Wielkie Grono Bywa Objawione, '26, 30, '23
 53, Jego Cechy, '23, 46. Czy Członkowie
 Wielkiego Grona śpią w Śmierci, '25, 93.
 Wiele Ciemności w Małym Świetle! '26, 76
 Błędy, '26, 80.
 Wielka Papieska Schizma, '23, 86.
 Więcej Zaciemniania się Praw. Oka, '25, 72.
 Właścicielstwo Betel, '26, 9.
 Właściwy Punkt Poglądu, '25, 73.
 Włożenie Soli w Nową Bańkę, '24, 54.
 Wyjawienie Innych Pół Prawd, '22, 71
 Wyjaśnienie, '24, 55.
 Wylanie Ducha, '26, 82.
 Wykręt Argumentu o Okupie, '25, 25.
 Wypadek Judasza, '25, 26.
 Zakończenie, '21, 24, Całej Sprawy, '23, 22.
 Za Obozem, '24, 12.
 Zasadniczy Błąd, '23, 67.
 Zasługa Jest Tylko w Jezusie, '24, 35.
 Zastanowienie się nad Pojedynczymi Punk-
 tami, '25, 75.
 Złota Reguła Względem Ludzi, '24, 40.
 Zarzuty, '21, 6, '23, 22.
 Z Owoców ich Poznacie je, '23, 25.
 Zupełna Nauka, '24, 24.

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANJI

Niezależne Pismo Religijne — Dwumiesięcznik

Paweł S. L. Johnson, Wydawca i Redaktor.

Będąc wolnym od wszystkich sekt, partii, organizacji i ludzkich wyznań wiary, lecz raczej przywiązaniem do Boga, tak jak rozumie Jego Słowo. Pismo to stoi w obronie „Prawdy Parousyi” danej od Pana przez „wiernego sługę,” która jest fundamentem wszelkiego dalszego rozwijania się w Prawdzie; stoi także w obronie zarządzeń, charakteru i testamentu, które dał Pan przez „wiernego sługę,” aby wiązały kontrolujące korporacje i towarzystwa między ludem w Prawdzie; przedstawia i broni rozwijającą się Prawdę Epifanii, jako pokarm na czas słuszny dla wszystkich klas i grup Pańskiego ludu, tak jak Panu się podoba udzielić.

Dla bezpieczeństwa należy wysłać pieniądze ze Stanów Zjednoczonych przekazami ekspresowymi, bankowymi i pocztowymi. Z poza granicy Stanów Zjednoczonych tylko przekazami bankowymi.

Przy zmianie adresu prosimy nadesłać stary i nowy adres dla oszczędzenia naszego czasu i niepotrzebnych korespondencji. Prosimy także o danie pełnego adresu zaraz w nadglówce każdego listu. Kopja Teraźniejszej Prawdy będzie wysłana bezpłatnie dla prosiących o to, czy dla siebie, czy dla innych, jeżeli nazwiska z adresami będą wysłane redakcyi. „Teraźniejsza Prawda” bywa także wysłana bezpłatnie biednym z Pańskiego ludu, jeżeli poproszą, jak za czasów brata Russla. Prenumeraty i czas odnowienia takowych są uznane i podane na owijance każdego następnego egzemplarza. Pojedyncza kopja 25 centów, roczna prenumerata \$1.00 (5 złotych).